

Europeiska unionens officiella tidning

C 140

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

29 maj 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

YTTRANDEN

Rådet

2010/C 140/01	Rådets yttrande om Estlands uppdaterade konvergensprogram för 2009–2013	1
2010/C 140/02	Rådets yttrande om Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2009–2013	6
2010/C 140/03	Rådets yttrande om Tysklands uppdaterade stabilitetsprogram för 2009–2013	12

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2010/C 140/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	18
---------------	--	----

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 140/05	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget – Fall där kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	20
2010/C 140/06	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer) ⁽¹⁾	21

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2010/C 140/07	Rådets slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i Europeiska unionen	22
---------------	---	----

Europeiska kommissionen

2010/C 140/08	Eurons växelkurs	24
---------------	------------------------	----

V *Yttranden*

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2010/C 140/09	Statligt stöd – Spanien – Statligt stöd C 10/10 (f.d. N 562/09) – Omstruktureringsstöd till A NOVO Comlink SL – Uppmaning enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾	25
2010/C 140/10	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

RÅDET

RÅDETS YTTRANDE

om Estlands uppdaterade konvergensprogram för 2009–2013

(2010/C 140/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

efter att ha hört ekonomiska och finansiella kommittén.

HÄRIGENOM FRAMFÖRS FÖLJANDE.

- (1) Den 26 april 2010 granskade rådet Estlands uppdaterade konvergensprogram, som omfattar perioden 2009 till 2013.
- (2) Estlands ekonomi är för närvarande på väg att återhämta sig från en allvarlig konjunkturedgång. Konjunkturedgången har lett till betydande påfrestningar på de offentliga finanserna, och samtidigt har en omsvängning i den ohållbara inhemska efterfrågeutvecklingen och den spruckna fastighetsbubblan resulterat i en snabb avveckling av tidigare höga inre och yttre obalanser. Med tanke på de stora makroekonomiska obalanserna vid tidpunkten före konjunkturedgången utgjorde den estländska regeringens omfattande och beslutsamma åtgärder för att begränsa de negativa effekterna på de offentliga finanserna av nedgången i ekonomin en välbetänkt reaktion som låg i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Åtgärderna gjorde det lättare att begränsa de ekonomiska,

budgetmässiga och finansiella systemriskerna och bidrog till att återställa konkurrenskraften genom pris- och löne-korrigeringar i ekonomin. Regjäla valutareserver till värn för växelkursstabiliteten och en välbetänkt finansmarknadspolitik, inklusive ett förstärkt gränsöverskridande samarbete, medverkade till att förhindra en negativ utveckling. De höga ackumulerade skuldnivåerna i den privata sektorn är nu gradvis på väg att minska även om de inte desto mindre hämmar återhämtningen genom att hålla tillbaka konsumtion och investeringar. Bland de viktigaste kommande utmaningarna för den ekonomiska politiken ingår att höja produktiviteten för att på så sätt ytterligare förbättra konkurrenskraften och utvecklingen mot varaktig konvergens samt begränsa risken för att långtidsarbetslöshet ska leda till förlorat yrkeskunnande. Mer allmänt består utmaningen i att återställa positiv och hållbar tillväxt och samtidigt undvika att åter riskera att stora interna och externa obalanser åter byggs upp. De offentliga finanserna har redan i stor utsträckning anpassats till den väntade lägre tillväxten under de kommande åren, men ytterligare anpassningar måste genomföras på medellång sikt.

- (3) Även om mycket av den konstaterade reala BNP-nedgången är konjunkturberoende i en krissituation, har nivån på den potentiella produktionen påverkats negativt. Krisen kan också komma att påverka den potentiella tillväxten på medellång sikt till följd av lägre investeringar, begränsningar i tillgången på krediter och ökad strukturell arbetslöshet. Den ekonomiska krisens verkningar kommer vidare att samverka med de negativa effekterna av en åldrande befolkning på den potentiella tillväxten och hållbarheten i de offentliga finanserna. Det är mot denna bakgrund ytterst viktigt att öka takten i strukturreformerna för att på så sätt främja den potentiella tillväxten. En förutsättning för detta är en justering av ekonomin mot en mer hållbar sammansättning av tillväxten, där exporten spelar en mer framträdande roll. Med tanke på den betydligt ökade arbetslösheten i Estland är det särskilt viktigt att snabbare införa en aktiv arbetsmarknadspolitik, utforma utbildnings- och fortbildningssystem så att de bättre motsvarar arbetsmarknadens behov och investera i livslångt lärande.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1. De dokument som det hänvisas till i texten återfinns på http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_sv.htm

- (4) Enligt programmets bakomliggande makroekonomiska scenario beräknas real BNP – efter ett beräknat ras på 14,5 % 2009 – att uppvisa nolltillväxt (– 0,1 %) för helåret 2010, för att därefter återhämta sig till en genomsnittlig tillväxttakt på 3,7 % för resten av perioden.

En gradvis förbättring av konjunkturen beräknas inträda under loppet av 2010. Den svaga inhemska efterfrågan väntas fortsatt hämma återhämtningen under 2010, och tillväxten väntas främst komma från ökad export och en omsvängning i lagercykeln. Den inhemska tillväxten beräknas börja ta fart från och med 2011. Enligt nu tillgänglig information ⁽¹⁾ verkar detta scenario bygga på rimliga tillväxtantaganden även om osäkerheten om den ekonomiska utvecklingen är fortsatt stor. Inflationberäkningarna i programmet förefaller realistiska och växelkurs- och penningpolitiska antaganden är förenliga med det övriga makroekonomiska scenariot. Nominella inhemska pris- och lönesänkningar håller på att genomdrivas och detta väntas fortsätta under 2010 enligt både konvergensprogrammet och kommissionens höstprognos 2009, om än med vissa skillnader. Eftersom importen kollapsat till följd av recessionen har det tidigare höga underskottet i de utrikes affärerna vänts till ett överskott som på medellång sikt väntas ligga kvar på en högre nivå än i kommissionens höstprognos, vilket beror på programmets mer försiktiga bedömning av hur den inhemska efterfrågan kommer att utvecklas. I programmet beräknas arbetslösheten öka ytterligare under 2010 och sysselsättningsgraden sjunka under programperioden.

- (5) Myndigheternas övergripande strategi för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken avspeglar deras fasta övertygelse om vikten av sunda offentliga finanser. I programmet uppskattas underskottet i den offentliga sektorns finanser 2009 till 2,6 % av BNP, mycket nära 2008 års nivå (2,7 %). Detta avspeglar de genomgripande och omfattande åtgärder för att sanera de offentliga finanserna som infördes under 2009 mot bakgrund av en betydlig försämring av det ekonomiska läget. De genomförda konsolideringsåtgärderna resulterade i en måttlig ökning i nominella inkomster, främst på grund av högre inkomster från andra källor än beskattning och en höjning av flera skattesatser trots ett kraftigt nominellt BNP-fall. Tack vare betydande nedskärningar i den offentliga konsumtionen har utgifterna också kunnat hållas nere på ungefär 2008 års nivå. Samtidigt gav ett ökat utnyttjande av strukturbedel från EU ett konjunkturförstärkande stöd till ekonomin.

Förbättringen i det strukturella saldoto, dvs. det konjunkturrensade saldoto exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, beräknade enligt den gemensamt överenskomna metoden uppgick enligt programmet till 3,5 % av BNP, vilket innebär en strängt restriktiv inställning. Sam-

tidigt pekar det samlade antalet diskretionära åtgärder som genomfördes under 2009 på en ännu högre konsolideringsansträngning och uppgick till 9 % av BNP. Skillnaden kan för det första tillskrivas det faktum att man i konsolideringsstrategin i stor utsträckning litade på att vända den tidigare fastställda utgiftsökningen i offentlig konsumtion och sociala förmåner, för det andra till negativa sammansättningseffekter på skatteinkomsterna, framför allt beroende på en tydlig minskning av privat konsumtion och lönekostnader, och för det tredje beroende på osäkerhet som är kopplad till beräkningen av konjunkturpassade saldon, med tanke på nedgångens omfattning och särdrag. Enligt programmet kommer det nominella offentliga underskottet gradvis börja minska under 2010 för att vända i ett överskott mot slutet av programperioden.

- (6) I programmet beräknas det nominella underskottet uppgå till 2,2 % av BNP år 2010. Det förbättrade nominella saldoto jämfört med föregående år kan främst hänföras till helårseffekten av de konsolideringsåtgärder som vidtogs från och med andra halvåret 2009 på både inkomst- och utgiftsidan. Därutöver genomfördes ytterligare punktskattehöjningar under 2010, vilka trots att BNP minskade med omkring 1,25 % i nominella termer resulterade i en beräknad ökning av skatteintäkterna. Utgifterna i nominella termer väntas i stort sett ligga kvar på 2009 års nivå, med vissa öknningar i offentliga investeringar som uppvägs av en ytterligare minskad offentlig konsumtion. Därför stiger utgiftskvoten svagt. Utöver helårseffekten av de beslut om konsolidering av de offentliga finanserna som togs under andra halvåret 2009 på motsvarande 2,5 % av BNP uppgår totalt sett tillkommande åtgärder under 2010 för att stärka de offentliga finanserna till 0,7 % av BNP. Den planerade inriktningen av finanspolitiken med förändringen i det strukturella saldoto, är inte desto mindre i stort sett neutral. Skillnaden mellan de båda metoderna förklaras dels av programmets större tonvikt på engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder i ett alltför svagt konjunkturläge, dels av ovannämnda osäkerhet kring beräkningen av de konjunkturrensade saldonerna av storleken på konjunkturedgången.
- (7) Programmets medelfristiga budgetstrategi har som huvudmål att uppnå det medelfristiga målet för de offentliga finanserna, som i programmet definieras som ett strukturellt saldo i balans vid slutet av programperioden 2013, när det nominella och primära saldoto beräknas visa överskott. Mot bakgrund av den nya metoden och givet de mest aktuella beräkningarna liksom skuldnivån, avspeglar det medelfristiga målet mer än väl stabilitets- och tillväxtpaktens målsättningar. Det strukturella saldoto beräknat enligt den allmänt vedertagna metoden kommer enligt programmet att förbättras med 0,5–1 % av BNP per år under perioden 2011–2013. Förbättringen beräknas främst bero på att utgiftskvoten minskar i snabbare takt än inkomstkvoten, med en förväntad nominell minskning för de flesta primära utgiftslag under de senare åren av programperioden, särskilt ersättningar till anställda och bidragsutbetalningar. Programmet innehåller emellertid inga närmare uppgifter om de övergripande åtgärderna till stöd för denna konsolidering. Beroendet av engångsåtgärder för

⁽¹⁾ Bedömningen beaktar särskilt kommissionens höstprognos 2009, men även andra uppgifter som har blivit tillgängliga sedan dess.

att nå budgetmålen kommer att minska under 2011 och helt upphöra under programperiodens senare år. Som en avspeglning av denna trend samt avtappningen av tillgänglig finansiering inom ramen för budgetplanen 2007–2013 beräknas andelen av inkomsterna som kommer från andra källor än beskattning mot slutet av programperioden sjunka till 2008 års nivå.

- (8) Budgetutfallet kan bli sämre än vad som beräknas i programmet på kort och medellång sikt. Det finns som ovan konstaterats en stor grad av osäkerhet kopplad till den makroekonomiska miljön och den för med sig uppenbara risker för de offentliga finanserna, även om det inte förefaller finnas skäl att anta att dessa risker väger över mot det ena eller andra hållet. Tillkommande osäkerhet för 2010 härrör från beroendet av poster som är utsatta för snabba förändringar. Särskilt kan planerade försäljningar av icke-finansiella tillgångar på totalt motsvarande 0,5 % av BNP eventuellt inte komma att genomföras fullt ut, samtidigt som avdrag för utdelningar och vinstandelar från statligt ägda företag kräver förvaltningsbeslut och därför omfattas av vissa risker när det gäller verkställandet. Vidare beror de högre än väntade skatteintäkterna 2009 delvis på en omfattande hamstring av punktskattebelagda varor inför höjningarna av skattesatserna i januari 2010, vilket kan minska inkomsterna under 2010.

Samtidigt som beroendet av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder minskar under programperiodens senare år utgör bristen på information om de strukturåtgärder som avser att ersätta dem en riskfaktor när det gäller uppnå målen. De estländska myndigheternas tidigare solida resultat när det gäller att uppfylla budgetmålen dämpar emellertid dessa farhågor.

- (9) Den offentliga bruttoskuldkvoten på 7,8 % av BNP 2009 ligger med stor marginal under fördragets referensvärde. Skuldkvoten beräknas öka till 14,3 % av BNP vid slutet av programperioden som ett resultat av underskottet i de offentliga finanserna. Den offentliga sektorn väntas bevara sin finansiella nettoställning över programperioden.
- (10) Beräkningarna av skuldutvecklingen på medellång sikt, där BNP-tillväxten gradvis bedöms återgå till de nivåer som beräknades före krisen, skattekvoterna till de nivåer som gällde före krisen, och detta inbegriper den extrapolerade ökningen av åldersrelaterade utgifter, visar att programmets planerade budgetstrategi, nominellt sett och utan någon ytterligare ändring av politiken, kommer vara mer än tillräcklig för att stabilisera skuldkvoten fram till 2020.
- (11) På lång sikt är åldrandets effekter på de offentliga finanserna betydligt lägre än genomsnittet i EU. Den nuvarande nivån på bruttoskulden i Estland är mycket låg, och sunda offentliga finanser i enlighet med budgetplanerna under

programperioden skulle begränsa riskerna för den långfristiga hållbarheten i de offentliga finanserna, som i kommissionens hållbarhetsrapport 2009 bedömdes som låga (¹).

- (12) Budgetramen är baserad på en regel om ett nominellt saldo i balans för de offentliga finanserna. Denna regel har utgjort ett långsiktigt ankare för den ekonomiska politiken och bidragit till solida resultat när det gäller att uppfylla budgetmålen samt till ackumulering av finansiella tillgångar.

Under senare år har regeltillämpningen utvecklats och närmare kopplats till konjunkturcykeln och man har till viss del anlagt en strategi som utgår från det strukturella saldodet genom att man fastställde ett överskottsmål när högkonjunkturen kulminerade och accepterade underskott under lågkonjunkturen. Bristen på särskilda utgifts- och/eller inkomstregler kan ha bidragit till att icke förutsebara inkomster delvis förbrukats under uppgångar och toppar i konjunkturen. Därutöver finns det vissa brister i det medelfristiga budgetramverket som försvagar kontinuiteten mellan de årliga uppdateringarna. Det är fortfarande så att uppdaterade konvergensprogram inte diskuteras innan de antas av parlamentet. Programmet innehåller planer, som redan är i färd att genomföras, för att förstärka budgetprocessen genom att förbättra den strategiska och årliga planeringen och därigenom ta itu med vissa av de ovan beskrivna bristerna.

- (13) Genom de skatteförändringar som genomfördes 2009/2010 fullföljs strategin att lägga om inriktningen mot skatt på konsumtion och användningen av naturresurser, även om skatten på arbete också ökat. Därutöver hänvisar programmet till en pågående analys av hur verkningsfulla befintliga skatteundantag och förmånliga skattesatser är, och till ansträngningar att skapa större flexibilitet i budgetprocessen genom att minska antalet öronmärkta inkomster, till pågående ansträngningar att bekämpa skatteflykt och fortsatt förenkling och rationalisering av skatteförvaltningen. Dessa åtgärder och en fortsatt omläggning av beskattningen från arbete till mindre konjunkturkänsliga källor, skulle kunna bidra till att förbättra de offentliga finansernas kvalitet och minska riskerna för budgetutsikterna.

- (14) Strategin för ett smidigt deltagande i ERM II, förstärkt av ett antal politiska åtaganden som gjordes vid den tidpunkten för ERM II, syftar till att säkerställa växelkursstabilitet genom att bibehålla stora valutareserver och finansiell och finanspolitisk stabilitet med fortsatt flexibla arbets- och produktmarknader.

(¹) I rådets slutsatser av den 10 november 2009 om de offentliga finansernas hållbarhet "uppmannar rådet medlemsstaterna att i sina kommande stabilitets- och konvergensprogram inrikta fokus på hållbarhetsorienterade strategier" och "uppmannar vidare kommissionen att tillsammans med kommittén för ekonomisk politik och ekonomiska och finansiella kommittén vidareutveckla metoder för att bedöma de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i god tid före nästa hållbarhetsrapport" som är planerad till 2012.

Även om Estland gick in i krisen från en relativt stark ställning med stora reserver i de offentliga finanserna, en i stort sett sund banksektor och relativt hög löne- och prisflexibilitet, har tidigare politik inte hindrat uppkomsten av betydande makroekonomiska obalanser, vilket visar sig i en mycket snabbt kredittillväxt, betydande inflationstryck, stora underskott i bytesbalansen och en icke godtagbar fastighetsboom. För att hålla tillbaka försämringen i de offentliga finanserna i krisen antog myndigheterna 2009 flera större konsolideringspaket. Denna konsolidering kommer att ge positiva effekter utöver 2009 samtidigt som särskilt minskningen i den offentliga sektorns lönekostnader ger positiva bidrag för att lösa upp obalanserna i ekonomin. Banksektorn har haft fortsatt god kapitalbas och har tillräcklig likviditet. Man har också gjort framsteg när det gäller strukturpolitiken. Den nyligen antagna arbetsrättslagstiftningen har gjort arbetsmarknaden mer flexibel och underlättat anpassningen av ekonomin från den tidigare situationen där den inhemska efterfrågan utgjorde drivkraften i ekonomin till ett mer hållbart tillväxtmönster. När det gäller produktmarknaderna syftar de ekonomisk-politiska åtgärderna till att stärka konkurrensen. Konkurrenskraften i handelssektorn som 2009 började att gynnas av den pågående lönekostnadssänkningen, liksom av riktade statliga program som bland annat bygger på ett effektivare utnyttjande av EU:s strukturfonder, håller på att stärkas. Utmaningen framåt är att undvika varje risk för återfall i en situation med stora inre och yttre obalanser när väl återhämtningen vilar på stabil grund.

- (15) Med hänsyn till de ovan nämnda risker som omgärdar budgetmålen kan programmets budgetstrategi i stort sett anses ligga i linje med paktens krav. Särskilt det faktum att man, trots en kraftig nedgång i den ekonomiska aktiviteten, planerar att uppnå det medelfristiga målet för de offentliga finanserna till utgången av programperioden utgör ett exempel på ett lämpligt ambitiöst mål som motsvarar stabilitets- och tillväxtpaktens mål och är förenligt med ett smidigt deltagande i ERM II. På kort sikt kvarstår emellertid vissa risker på grund av den osäkerhet som omgärdar den makroekonomiska miljön och beroendet av instabila poster. Det är också möjligt att det medelfristiga målet för de offentliga finanserna inte kan uppnås som planerat i programmet om inte konsolideringsmålsättningen stöds av kompletterande åtgärder på medellång sikt.

- (16) När det gäller uppgiftskraven i uppförandekoden för stabilitets- och konvergensprogram saknar programmet vissa obligatoriska och frivilliga uppgifter (¹).

Sammantaget är slutsatsen att Estland genomförde en beslutsam sanering av sina offentliga finanser 2009 mot en bakgrund av ett betydligt försämrat ekonomiskt läge, för att på så sätt bidra till den pågående ekonomiska korrigeringen och med syfte att stödja ett friktionsfritt deltagande i ERM II och samtidigt undvika en situation med ett alltför stort underskott i de offentliga finanserna. Ekonomin är nu på väg ut ur en allvarlig recession, men den genomsnittliga tillväxten beräknas på medellång sikt ligga kvar på en betydligt lägre nivå än under den senaste konjunkturcykelns högkonjunkturår. Den sanering som genomfördes under 2009 innebär redan en omfattande anpassning av de offentliga finanserna till den väntade lägre tillväxten på medellång sikt. Arbetet på att införa en striktare utgiftskontroll och förbättra det medelfristiga budgetramverket är emellertid ännu inte slutfört. Programmet är inriktat på att från och med 2010 gradvis minska det nominella offentliga underskottet för att mot slutet av programperioden i linje med det medelfristiga målet uppvisa ett överskott i de offentliga finanserna. Dessa planerade budgetutfall är dock förenade med nedåtrisker på kort och medellång sikt.

Mot bakgrund av denna bedömning, och även med hänsyn till behovet att säkerställa hållbar konvergens och ett friktionsfritt deltagande i ERM II, uppmanas Estland att

- i) säkerställa att underskottet i den offentliga sektorns finanser fortsatt understiger 3 % av BNP och vidta de åtgärder som krävs för att stödja den planerade återgången på medellång sikt till det medelfristiga målet för de offentliga finanserna, och
- ii) stärka det medelfristiga budgetramverket, särskilt genom en förbättrad utgiftsplanering, samt ytterligare stärka systemet för att följa upp och rapportera hur väl de strategiska målen uppfylls.

Jämförelse av nyckeltal i makroekonomiska beräkningar och budgetberäkningar

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Real BNP (förändring i %)	KP jan. 2010	- 3,6	- 14,5	- 0,1	3,3	3,7	4,0
	KOM nov. 2009	- 3,6	- 13,7	- 0,1	4,2	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 2,2	- 3,5	2,6	4,8	5,0	i.u.

(¹) Särskilt saknas antaganden om den nominella effektiva växelkurser.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
HIKP-inflation (%)	KP jan. 2010	10,6	0,2	0,4	1,9	2,3	2,7
	KOM nov. 2009	10,6	0,2	0,5	2,1	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	10,6	4,2	2,8	3,0	3,2	i.u.
Produktionsgap ⁽¹⁾ (i % av potentiell BNP)	KP jan. 2010	6,2	- 8,8	- 8,4	- 5,7	- 3,1	- 0,5
	KOM nov. 2009 ⁽²⁾	4,7	- 9,4	- 9,1	- 5,4	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	0,9	- 5,7	- 5,9	- 3,9	- 1,7	i.u.
Finansiellt nettosparande (saldo i bytes- och kapitalbalansen) (i % av BNP)	KP jan. 2010	- 8,4	6,9	8,5	6,3	2,9	- 1,0
	KOM nov. 2009	- 8,2	6,3	3,7	2,4	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 10,5	- 5,1	- 5,0	- 4,7	- 4,7	i.u.
Offentliga inkomster (i % av BNP)	KP jan. 2010	37,1	45,0	45,7	44,0	41,5	39,2
	KOM nov. 2009	37,1	41,9	43,5	42,4	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	36,2	38,9	37,8	36,5	35,2	i.u.
Offentliga utgifter (% av BNP)	KP jan. 2010	39,9	47,6	47,9	46,0	42,5	39,0
	KOM nov. 2009	39,9	44,8	46,7	45,4	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	38,2	40,6	38,8	36,4	35,0	i.u.
Saldo för de offentliga finanserna ⁽³⁾ (i % av BNP)	KP jan. 2010	- 2,8	- 2,6	- 2,2	- 2,0	- 1,0	0,2
	KOM nov. 2009	- 2,7	- 3,0	- 3,2	- 3,0	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 1,9	- 1,7	- 1,0	0,1	0,2	i.u.
Primärt saldo (i % av BNP)	KP jan. 2010	- 2,5	- 2,3	- 2,0	- 1,7	- 0,6	0,7
	KOM nov. 2009	- 2,5	- 2,6	- 2,6	- 2,3	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 1,8	- 1,5	- 0,8	0,3	0,4	i.u.
Konjunkturrensat saldo ⁽¹⁾ (i % av BNP)	KP jan. 2010	- 4,7	0,1	0,4	- 0,3	- 0,1	0,4
	KOM nov. 2009	- 4,2	- 0,1	- 0,4	- 1,3	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 2,2	0,0	0,8	1,3	0,7	i.u.
Strukturellt saldo ⁽⁴⁾ (i % av BNP)	KP jan. 2010	- 4,7	- 1,1	- 1,5	- 0,9	- 0,1	0,4
	KOM nov. 2009	- 4,4	- 2,5	- 2,4	- 1,9	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	- 2,4	- 0,1	0,4	1,2	0,7	i.u.
Offentlig bruttoskuld (i % av BNP)	KP jan. 2010	4,6	7,8	10,1	13,0	14,2	14,3
	KOM nov. 2009	4,6	7,4	10,9	13,2	i.u.	i.u.
	KP dec. 2008	3,7	3,7	3,5	3,0	2,8	i.u.

Anmärkningar:

(1) Programmens produktionsgap och konjunkturrensade saldon har räknats om av kommissionen, baserat på uppgifterna i dessa.

(2) Baserat på en beräknad potentiell tillväxt på 2,3 %, - 0,2 %, - 0,4 % respektive 0,2 % under perioden 2008–2011.

(3) Konvergensprogrammet: definitionen i ENS95. Kommissionen: definitionen i förfarandet vid alltför stora underskott.

(4) Konjunkturrensat saldo exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder. Engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder uppgår enligt det senaste programmet till 1,2 % av BNP 2009, 1,9 % av BNP 2010 och 0,6 % av BNP 2011, övervägande underskottsminskande, och enligt kommissionens höstprognos 2009 till 0,2 % av BNP 2008, 2,4 % av BNP 2009, 2,0 % av BNP 2010 och 0,6 % av BNP 2011, överväganden underskottsminskande.

Källor:

Konvergensprogrammet (KP); kommissionens höstprognos 2009 (KOM); kommissionens beräkningar.

RÅDETS YTTRANDE

om Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2009–2013

(2010/C 140/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

efter att ha hört ekonomiska och finansiella kommittén.

HÄRIGENOM FRAMFÖRS FÖLJANDE.

(1) Den 26 april 2010 granskade rådet Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram, som omfattar perioden 2009–2013.

(2) I Frankrike förlorade ekonomin sin dynamik under 2008 och gick kraftigt tillbaka under fjärde kvartalet 2008 och första kvartalet 2009. Från andra kvartalet 2009 skedde en återhämtning med stöd av stimulansåtgärder i Frankrike och dess grannländer. För den ekonomiska politiken är de offentliga finansernas situation ett stort problem. Konkret har det franska underskottet sedan 2002 legat över eller nära referensvärdet på 3 % av BNP, främst till följd av otillräckliga konsolideringsansträngningar. I detta sammanhang var Frankrike under åren 2002–2007 föremål för förfarandet vid alltför stora underskott och fick i maj 2008 ett politikråd av kommissionen. Efter anmälan av ett underskott över referensvärdet på 3 % av BNP år 2008, inleddes ett nytt förfarande vid alltför stora underskott i februari 2009, och det alltför stora underskottet förutses korrigeras senast 2013. Ytterligare ett problem är att åtgärda brister på utbudssidan som undergrävt konkurrenskraften mot utlandet, ett annat att öka utnyttjandet av arbetskraften.

(3) Även om mycket av den konstaterade reala BNP-nedgången är konjunkturbetingat i en krisituation, har nivån på produktionstillväxten påverkats negativt. Dessutom kan krisen påverka den potentiella tillväxten på medellång sikt genom lägre investeringar, kreditåstramningar och ökad strukturell arbetslöshet. Vidare förvärrar konsekvenserna av den ekonomiska krisen åldrandets negativa effekter på den potentiella produktionen och de offentliga finansernas hållbarhet. För att främja den potentiella tillväxten blir det mot denna bakgrund viktigt att öka strukturreformernas takt. Särskilt viktigt för Frankrike är att vidta reformer när det gäller arbetsmarknaden och den allmänna konkurrenssituationen.

(4) Enligt programmets bakomliggande makroekonomiska scenario ska den reala BNP-tillväxten sjunka med 2,2 % år 2009 men sedan öka med 1,4 % år 2010, innan den återhämtar sig till i genomsnitt 2,5 % under resten av programperioden. Utifrån tillgängliga uppgifter ⁽²⁾ förefaller detta scenario utgå från något optimistiska tillväxtantaganden om 2010 i stort sett i linje med kommissionens prognos och programmets beräkningar har en mer skatttetung sammansättning av tillväxten än i kommissionens prognos. Från 2011 är tillväxtantaganden klart optimistiska och i genomsnitt 0,75 procentenheter över potentialen 2011–2013 (beräknat av kommissionen med hjälp av den allmänt vedertagna metoden och baserat på uppgifterna i programmet). Detta betyder att produktionsgapet snabbt kommer att slutas. Under hela programperioden grundar sig tillväxttalen främst på inhemsk efterfrågan och särskilt hushållskonsumtion. Programmets inflationsberäkningar framstår i linje med kommissionens prognos. Detsamma gäller sysselsättningsutvecklingen som är fortsatt negativ år 2010 men sedan återhämtar sig, vilka återspeglar den traditionella eftersläpningen.

(5) I programmet beräknas det offentliga underskottet för 2009 uppgå till 7,9 % av BNP. Detta är en betydande försämring från ett underskott på 3,4 % av BNP år 2008, vilket mycket är en återspeglning av de offentliga finansernas kris (bland annat uppbörden av företagsskatter och mervärdesskatt). Den beror också på stimulansåtgärder på 1,1 % av BNP som regeringen vidtagit i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. I programmet planeras en neutral finanspolitik år 2010 som blir restriktiv under de sista åren för att korrigera det alltför stora underskottet senast 2013, enligt tillväxtscenariets antaganden. Denna konsolidering är i linje med den exitstrategi rådet förespråkar.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1. De dokument som det hänvisas till i texten återfinns på följande webbplats: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_sv.htm

⁽²⁾ I denna bedömning beaktas bland annat kommissionens höstprognos 2009 och interimprognos från februari 2010, men också andra uppgifter som har blivit tillgängliga sedan dess.

- (6) I stabilitetsprogrammet från februari 2010 väntas det offentliga underskottet försämrats med ytterligare 0,3 % av BNP år 2010 och detta år hamna på 8,2 %. Frankrike har 2010 vidtagit de underskottssänkande åtgärder som planeras i regeringens budgetförslag för 2010, samtidigt som man i stort sett undvikit att ytterligare försämra de offentliga finanserna. Ett undantag är beslutet om ett offentligt lån för att "investera i framtiden" som kommer att inverka negativt på de offentliga finanserna i storleksordningen 0,1 % av BNP år 2010 (och därefter). Detta verkar ligga i linje med de senaste rekommendationerna till Frankrike enligt artikel 126.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det beräknade underskottet för 2010 är 0,3 % av BNP bättre än i utkastet till budget för 2010, vilket beror på att underskottets utfall blev bättre år 2009 (0,2 % av BNP) och på att tillväxtberäkningarna reviderades (0,3 % av BNP). Detta motverkas delvis av att författningsdomstolen upphävt miljöskatten och införandet av åtgärder till följd av ovannämnda offentliga lån, vilket sammantaget skulle spå på underskottet med cirka 0,2 % av BNP. De sistnämnda faktorerna förändrade de diskretionära åtgärdernas effekt från cirka +0,25 % av BNP vid tidpunkten för rådets rekommendation till en i stort sett neutral effekt i programmet. De stimulansåtgärder som förknippas med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa uppgår till 1,1 % av BNP och fasas delvis ut för att år 2010 sjunka till 0,4 %. Det finns också andra konsolideringsåtgärder på 0,1 % av BNP (bland annat den skattehöjning som ingår i socialbudgeten), vilket gör att konsolideringsåtgärderna totalt uppgår till 0,8 % av BNP. Emellertid uppvägs dessa åtgärder av nya underskottsökande åtgärder främst kostnader på kort sikt på motsvarande 0,7 % av BNP i den ursprungliga budgeten för 2010. Hit hör bland annat reformen av lokal företagsskatt (cirka 0,6 %) och sänkningen av mervärdesskatten inom cateringsektorn (0,1 %) samt de ovannämnda åtgärderna i samband med det offentliga lånet (cirka 0,1 %). År 2010 skulle det strukturella underskottet försämrats med 0,25 procentenheter och bli 6,75 % av BNP (dvs. det konjunkturrensade underskottet exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, som kommissionen beräknat enligt den allmänt vedertagna metoden med utgångspunkt från uppgifterna i programmet). Om man beaktar den tillfälliga effekten av företagets förtidsinbetalningar på 0,4 % av BNP i samband med att reformen av lokal företagsskatt genomförs, skulle det strukturella underskottet förbättras något med 0,1 procentenheter år 2010 och hamna på 6,5 % av BNP (en engångsåtgärd som inte betraktas som sådan i programmet).
- (7) Huvudmålet för programmets finanspolitiska strategi är att få ned det offentliga underskottet till referensvärdet på 3 % av BNP senast 2013, som är tidsfristen i rådets rekommendation av den 2 december 2009. I programmet beräknas det nominella budgetunderskottet sjunka till 6 % av BNP år 2011 och sedan minska ytterligare till 4,6 % år 2012, för att slutligen hamna på 3 % år 2013. Det primära saldot väntas utvecklas på liknande sätt och hamna på - 0,1 % av BNP i slutet av programperioden, efter - 5,5 % år 2010. Det strukturella saldot (beräknat med den allmänt vedertagna metoden) skulle fortsätta att förbättras efter 2010 och hamna på cirka 5 % av BNP år 2011, 4 % år 2012 och 2,75 % år 2013. Den årliga finanspolitiska ansträngningen skulle under perioden 2010–2013 i genomsnitt motsvara 0,9 % av BNP, vilket något understiger det årsgenomsnitt på drygt 1 % som rekommenderas av rådet. Programmets konsolideringsstrategi skulle vila på åtgärder som bromsar utgiftsökningarna på alla förvaltningsnivåer, utöver den sista utfasningen år 2011 av åtgärderna i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Från och med 2011 avser de franska myndigheterna att med cirka 0,1 % av BNP per år minska budgeteffekterna av existerande skattebefrielser. Åtgärder som ska stödja konsolideringsstrategin har ännu inte specificerats, men de bör läggas fram under de närmaste månaderna. I programmet anses det medelfristiga målet vara en balanserad budget i strukturella termer. Mot bakgrund av senaste beräkningarna och skuldnivån, motsvarar detta mål mer än väl paktens mål. I det uppdaterade stabilitetsprogrammet planeras det medelfristiga målet inte uppnås under programperioden.
- (8) Underskottsmålet för 2010 framstår som relativt trovärdigt och lämnar också utrymme för bättre resultat, om miljöskatten skulle genomföras i förändrad form senare. Emellertid kan budgetutfallet från och med 2011 bli sämre än i programmets beräkningar. Särskilt är det makroekonomiska scenariot för perioden 2011–2013 klart optimistiskt. Mer specifikt är underskottsberäkningarna mycket beroende av tillväxten: Enligt programmets känslighetsanalys sjunker det offentliga underskottet bara till 4 % av BNP år 2013, om BNP-tillväxten blir 0,25 procentenheter lägre under perioden i fråga.
- En kumulativ minskning med 0,75 % av BNP skulle därför resultera i en underskottsökning med 1 % år 2013. Desutom kan underskottsmålen påverkas negativt av eventuella överskridanden av utgifterna, eftersom på alla lägre förvaltningsnivåer korrigeringen av offentliga utgiftstrender inte är underbyggd med tillräckligt specificerade åtgärder jämfört med den tidigare trendmässiga utvecklingen. Den ganska optimistiskt extrapolerade intäktsutvecklingen baseras på hypotesen av ett återhämtningsfenomen efter den negativa överskattningen under krisen, eftersom skatteelasticiteten (uttryckt som andel av BNP) väntas uppgå till i genomsnitt 1,2 under perioden 2011–2013. Man har heller inte närmare angett hur skattebefrielserna från och med 2011 ska minskas med cirka 0,1 % av BNP per år. Allmänt sett pekar tidigare resultat på att utgiftsöverskridanden inte kan uteslutas. Bedömningen av programmets uppgifter antyder att det finns betydande risker för att utfallet under perioden 2011–2013 kan bli sämre än programmets underskottsmål.

- (9) Den offentliga bruttoskuldskvoten låg år 2009 över fördragets referensvärde och väntas i programmet stadigt öka till år 2012. Den offentliga bruttoskulden för 2009 uppskattas till 77,4 % av BNP, jämfört med 67,4 % året innan. Förutom det ökade underskottet och den sjunkande BNP-tillväxten bidrar en betydande stock/-flödesjustering till ökningen av skuldskvoten och avser främst finansiella insatser för bank- och bilsektorerna. Genom en ytterligare ökning med 9,2 procentenheter under programperioden beräknas den hamna på cirka 87 % av BNP, framför allt till följd av fortsatt höga offentliga underskott. Med tanke på dessa betydande risker för budgetmålen utvecklar sig skuldskvoten sannolikt mindre gynnsamt än i programmets beräkningar och särskilt efter 2011.
- (10) Beräkningar av skulden på medellång sikt, som utgår ifrån att BNP-tillväxten liksom skattekvoterna endast gradvis kommer att återgå till nivåerna före krisen och som innefattar den extra polerade ökningen av åldersrelaterade utgifter, visar att programmets finanspolitiska strategi nominellt sett och utan någon ytterligare ändring av politiken inte skulle vara tillräcklig för att stabilisera skuldskvoten till år 2020.
- (11) Åldrandets långsiktiga effekter på de offentliga finanserna är något mindre än genomsnittet i EU, och pensionskostnaderna visar en något mer begränsad ökning till följd av de redan antagna pensionsreformerna. De offentliga finansernas ställning 2009 enligt programmets beräkningar förstärker de budgetmässiga effekterna av befolkningens åldrande på hållbarhetsgapet. Om primära överskott på medellång sikt tryggades, skulle detta minska de risker för de offentliga finansernas hållbarhet som i kommissionens hållbarhetsrapport 2009⁽¹⁾ bedömdes vara medeltora.
- (12) Reformerna har nyligen införts för att förbättra det generella finanspolitiska ramverket. Den 9 februari 2009 antog parlamentet den första lagen om flerårig offentlig finansplan, med angivande av utgiftsmål för alla lägre förvaltningssektorer. I detta anges bland annat också principen om att nya skattebefrielser ska vara budgetneutrala, där de samlade kostnader helt måste kompenseras. Denna princip är obligatorisk och har nästan följts 2009 bedömd på

⁽¹⁾ I rådets slutsatser från den 10 november 2009 om de offentliga finansernas hållbarhet "anmodar rådet medlemsstaterna att rikta uppmärksamhet mot hållbarhetsorienterade strategier i sina kommande stabilitets- och konvergensprogram" och "uppmänar kommissionen att tillsammans med kommittén för ekonomisk politik samt ekonomiska och finansiella kommittén vidareutveckla metoder för bedömning av offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i god tid före nästa hållbarhetsrapport", som väntas 2012.

en flerårig basis. I det franska finanspolitiska ramverket ingår bland annat utgiftsnormer för lägre förvaltningssektorer. En första regel, den så kallade "nollökningsregeln för utgifter", gäller på statlig nivå. Även om ändringar av perimetern för regeln kan ha hjälpt till att respektera den, breddades perimetern nyligen i syfte att uppnå bättre kontroll av statliga utgifter, och denna har följts.

Utgiftsmålet för den nationella sjukförsäkringen (*Objectif National des Dépenses d'Assurance Maladie*) som infördes 1997 har hjälpt till att kontrollera utgifterna för hälso- och sjukvård, även om utgiftsmålen ofta har missats. Slutligen begränsas de lokala myndigheternas utgifter av en "gyllene regel" med rättslig verkan, som hindrar myndigheterna från att finansiera löpande utgifter genom ökad upplåning. En annan regel föreskriver att ökningen av överförda statliga medel inte får överskrida inflationstakten. Emellertid har stabilitetsprogrammets mål sällan uppnåtts. Regeringen avser att reformera det finanspolitiska ramverket ytterligare. En konferens om de offentliga finanserna hölls den 28 januari 2010 handlade om hur man ska ingripa mot försämringen av de franska offentliga finanserna och om hur en finanspolitisk konsolidering ska genomföras. Flera arbetsgrupper inrättades som skulle föreslå nya reformer som ska presenteras i april. Syftena var bland annat att ytterligare bromsa utgiftsutvecklingen inom hälso- och sjukvård och att bättre kontrollera utgifterna på lokal nivå. En arbetsgrupp om budgetbalansregler inrättades också. I programmet anges också att nya åtgärder för att minska statliga utgifter kommer att aviseras i april. Konsolideringsstrategin presenterat i programmet lutar man på en förbättring av budgetramen som skulle följa förslagen som lämnats av arbetsgrupperna.

- (13) Frankrikes utgiftskvot uppgick 2008 till 52,7 % och var då högst i euroområdet. De senaste årtiondenas ökade offentliga utgifter har bidragit till högre underskott och skuldsättning, vilket påverkat de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i Frankrike. År 2007 lanserade de franska myndigheterna Allmänna översynen av offentlig politik (*Revue Générale des Politiques Publiques*), i syfte att försöka öka den statliga kostnadseffektiviteten. Hittills har mer än 300 åtgärder tagits fram (för besparingar på cirka 0,3 % av BNP, vilket är relativt måttligt jämfört med de totala offentliga utgifterna på drygt 50 % av BNP). Cirka 0,75 av dessa har genomförts och exempelvis möjliggjort att en av två pensionerade statstjänstemän inte har ersatts på lägre förvaltningsnivåer. I budgetlagen för 2010 aviserade regeringen att den Allmänna översynen skulle utvidgas till andra statliga organ och att ytterligare reformer kunde väntas till hösten. När det slutligen gäller pensionssystemet hänvisar programmet som tidigare nämnts till en reform som väntas år 2010. Inga åtgärder har här ännu aviserats.

(14) Allmänt sett är programmets finanspolitiska strategi för 2010 i stort sett förenlig med rådets rekommendationer enligt artikel 126.7. Med hänsyn till riskerna verkar dock strategin från och med 2011 inte vara förenlig med rådets rekommendationer enligt artikel 126.7. Enligt programmet skulle den finanspolitiska ansträngningens årsgenomsnitt uppgå till 0,9 % av BNP, baserat på utvecklingen av det (omräknade) strukturella saldot. Detta är något lägre än vad som begärdes i rådets rekommendationer enligt artikel 126.7 ("över 1 % av BNP") och är dessutom föremål för ovannämnda risker. I programmet väntas dock det nominella budgetunderskottet så småningom minska till 3 % av BNP, bland annat beroende på ett klart optimistiskt makroekonomiskt scenario under programmets sista år och på ganska optimistiska antaganden om skatteelasticiteten som andel av BNP. Med tanke på riskerna med den nuvarande politiken kan underskottet under perioden 2011–2013 bli sämre än vad som är programmets mål. Dessa kan behöva höjas betydligt för en korrigerig av det alltför stora underskottet senast 2013, enligt rådets rekommendation. I programmet nämns en ny version av den upphävda miljöskatten, vars intäkter i någon mån skulle kunna bidra till de finanspolitiska målen redan från och med 2010. Slutligen kan den finanspolitiska strategin visa sig otillräcklig för att få skulderna att minska.

(15) Programmet innehåller alla de obligatoriska uppgifterna och de flesta av de frivilliga uppgifterna som föreskrivs i uppförandekoden för stabilitets- och konvergensprogram⁽¹⁾. I sin rekommendation enligt artikel 104/126.7 av den 2 december 2009, i syfte att få situationen med ett alltför stort offentligt underskott att upphöra, uppmanade rådet Frankrike att rapportera om de framsteg som görs för att genomföra rekommendationerna i ett särskilt kapitel i uppdateringarna av stabilitetsprogrammet. Frankrike har följt denna rekommendation.

Sammantaget är slutsatsen att det offentliga underskottet för 2010 väntas växa till 8,2 % av BNP, efter en betydande försämring av de offentliga finanserna under 2009 till följd den ekonomiska nedgången och åtgärder som vidtagits i samband med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Ytterligare underskottsökande åtgärder med kostnader mest på kort sikt, inklusive offentliga lånebaserade investeringar, skulle kompenseras med konsolideringsåtgärder och delvis utfasning av åtgärder i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Därefter skulle saldot i de offentliga finanserna förbättras. Skuldkvoten väntas också öka betydligt under programperioden. Den i programmet framlagda korrigeringsstrategin leder till ett underskott på 3 % av BNP år 2013, utan säkerhetsmarginal. Den baseras från 2011 till 2013 på ett klart optimistiskt makro-

ekonomiskt scenario, kombinerat med en årlig strukturell genomsnittskorrigerig som något understiger den av rådet rekommenderade korrigerig på 1 % av BNP. De planerade åtgärderna avser främst utgiftssidan och stöder konsolideringsstrategin, fast de specificeras inte i programmet och kommer att utformas först under de kommande månaderna. Budgetberäkningarna omfattas därför av betydande nedåtrisker och den finanspolitiska konsolideringen kan därför behöva förstärkas för att kunna trygga en korrigerig av det alltför stora underskottet senast 2013. Säkerställs stora primära överskott på medellång sikt, kan detta begränsa riskerna för de offentliga finansernas hållbarhet. I programmet anges att en reform av pensionssystem kommer att läggas fram under 2010.

Frankrike uppmanas att göra följande mot bakgrund av denna bedömning samt rekommendationen av den 2 december 2009 enligt artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt:

- i) Under hela programperioden använda extraordinära inkomster till följd av förbättrade makroekonomiska och skattemässiga utsikter samt genomföra alla planerade skatteåtgärder till att minska underskottet i snabbare takt och åter få ned bruttoskuldkvoten till referensvärdet på 60 % av BNP.
- ii) Vara berett att vidta ytterligare konsolideringsåtgärder om riskerna skulle materialiseras i samband med att programmets makroekonomiska scenario är mer optimistiskt än scenariot bakom rekommendationen enligt artikel 126.7, närmare ange vilka åtgärder som krävs för att säkerställa en finanspolitisk ansträngning på i genomsnitt över 1 % av BNP per år under perioden 2010–2013 samt korrigerig det alltför stora underskottet senast 2013.
- iii) Säkerställa att de finanspolitiska ramverken förstärks, i synnerhet på utgiftssidan, och effektivt stöder uppnåendet av de skisserade budgetplanerna på medellång sikt på alla nivåer under staten, såsom den franska regeringen planerade.

Frankrike uppmanas också att ge mer information om de breda åtgärder som underbygger de planerade konsolideringsåtgärderna av programmets slutår senast i kapitlet om förfarande vid det kommande stabilitetsprogrammets uppdatering.

⁽¹⁾ Antaganden om kort- och långfristiga räntesatser redovisas inte.

Jämförelse av nyckeltal i makroekonomiska beräkningar och budgetberäkningar

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Real BNP (förändring i %)	SP feb. 2010	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	KOM nov. 2009	0,4	- 2,2	1,2	1,5	—	—
	SP dec. 2010	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	—
HIKP-inflation (i %)	SP feb. 2010	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	KOM nov. 2009	3,2	0,1	1,1	1,4	—	—
	SP dec. 2010	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	—
Produktionsgap ⁽¹⁾ (i % av potentiell BNP)	SP feb. 2010	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	KOM nov. 2009 ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	—	—
	SP dec. 2010	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	—
Finansiellt nettosparande (saldo i bytes- och kapitalbalans) (i % av BNP)	SP feb. 2010	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	KOM nov. 2009	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	—	—
	SP dec. 2010	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	—
Offentliga inkomster (i % av BNP)	SP feb. 2010	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	KOM nov. 2009	49,3	47,0	46,8	47,1	—	—
	SP dec. 2010	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	—
Offentliga utgifter (i % av BNP)	SP feb. 2010	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	KOM nov. 2009	52,7	55,2	55,1	54,8	—	—
	SP dec. 2010	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	—
Saldot i de offentliga finanserna (i % av BNP)	SP feb. 2010	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	KOM nov. 2009	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	—	—
	SP dec. 2010	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	—
Primärt saldo (i % av BNP)	SP feb. 2010	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	KOM nov. 2009	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	—	—
	SP dec. 2010	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	—
Konjunkturrensat saldo ⁽¹⁾ (i % av BNP)	SP feb. 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM nov. 2009	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	—	—
	SP dec. 2010	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	—
Strukturellt saldo ⁽³⁾ (i % av BNP)	SP feb. 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM nov. 2009	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	—	—
	SP dec. 2010	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	—

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Offentlig bruttoskuld (i % av BNP)	SP feb. 2010	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	KOM nov. 2009	67,4	76,1	82,5	87,6	—	—
	SP dec. 2010	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	—

Anmärkningar:

- (¹) Programmens produktionsgap och konjunkturrensade saldon har räknats om av kommissionen, med utgångspunkt i uppgifterna i dessa.
- (²) Baserat på en beräknad potentiell tillväxt på 1,5 %, 1,2 %, 1,2 % respektive 1,4 % under perioden 2008–2011.
- (³) Konjunkturrensat saldo exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder. Enligt det senaste programmet uppgår engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder till 0 % under perioden i fråga (2008–2013) och enligt kommissionens prognos från november 2009 till 0,1 % av BNP år 2008 (underskottsminskande) och 0,4 % år 2010 (underskottsökande).

Källor:

Stabilitetsprogrammet (SP), kommissionens höstprognos 2009 (KOM) och kommissionens beräkningar.

RÅDETS YTTRANDE

om Tysklands uppdaterade stabilitetsprogram för 2009–2013

(2010/C 140/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR AVGETT FÖLJANDE YTTRANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3,

med beaktande av kommissionens rekommendation, och

efter att ha hört ekonomiska och finansiella kommittén.

HÄRIGENOM FRAMFÖRS FÖLJANDE.

(1) Den 26 april 2010 granskade rådet Tysklands uppdaterade stabilitetsprogram, som omfattar perioden 2009–2013.

(2) Efter en kraftig, exportdriven nedgång vid årsskiftet 2008–2009 återhämtade sig reala BNP avsevärt i mitten på 2009, tack vare en expansiv politik och stigande utländsk efterfrågan. En ny avmattning i slutet av 2009 underströk dock hur bräcklig den nuvarande ekonomiska återhämtningen är. Arbetsmarknaden har hittills visat sig motståndskraftig, bl.a. på grund av statligt finansierade ordningar för arbetstidsförkortning, men banksektorn har drabbats av avsevärda förluster och nedskrivningar till följd av investeringar i strukturerade tillgångar.

På grund av de omfattande finanspolitiska stimulansåtgärder (under 2009 och 2010) som antagits i enlighet med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa samt fal-

lande inkomster och högre utgifter på grund av krisen, uppstod ett underskott i de offentliga finanserna på över 3 % av BNP 2009, från balans 2008. Detta ledde till att förfarandet vid alltför stora underskott inleddes mot Tyskland den 2 december 2009, varvid rådet fastställde 2013 som tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet. Återhämtningen bör på medellång sikt underlättas av de redan genomförda strukturreformerna, särskilt på arbetsmarknaden, samt av företagens och hushållens goda ekonomi och en stark konkurrenskraft, men en viktig utmaning kommer att bli att öka den potentiella tillväxten, i synnerhet genom att stärka inhemska tillväxtfaktorer. Att kombinera den nödvändiga finanspolitiska konsolideringen med en stabilisering av banksektorn och därmed säkerställa den icke-finansiella sektorns tillgång till finansiering samt att förbättra arbetsmarknadens anpassningskapacitet ytterligare kommer att vara avgörande för att främja den ekonomiska återhämtningen.

(3) Även om en stor del av den konstaterade reala BNP-nedgången är konjunkturbetingad mot bakgrund av krisen, har den potentiella produktionsnivån också påverkats negativt. Dessutom kan krisen påverka den potentiella tillväxten på medellång sikt genom lägre investeringar, kreditstramningar och ökad strukturell arbetslöshet. Vidare förvärrar den ekonomiska krisens konsekvenser åldrandets negativa effekter på den potentiella produktionen och de offentliga finansernas hållbarhet. För att främja den potentiella tillväxten blir det mot denna bakgrund viktigt att genomföra strukturreformerna i snabbare takt. Särskilt viktigt för Tyskland är att vidta reformer när det gäller konkurrensen på tjänsteområdet, arbetsmarknadsintegration och utbildning.

(4) Enligt programmets bakomliggande makroekonomiska scenario ska den reala BNP-tillväxten, efter en kraftig nedgång på 5 % 2009, öka från 1,4 % år 2010 till i genomsnitt 2 % under resten av programperioden. Av nu tillgängliga uppgifter ⁽²⁾ framgår att scenariot bygger på tämligen optimistiska tillväxtantaganden. Den beräknade reala BNP-tillväxten för både 2010 och 2011 ligger något över beräkningarna i kommissionens höstprognos 2009. Enligt programmet kommer dessutom den privata konsumtionen att öka något under 2011, understödd av gynnsammare utsikter för sysselsättningen, arbetslösheten och löneutvecklingen. Programmets inflationsberäkningar för 2011 kan visa sig vara för höga, men förefaller realistiska för resten av programperioden.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1. De dokument som det hänvisas till i texten återfinns på http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_sv.htm

⁽²⁾ I denna bedömning beaktas bland annat kommissionens höstprognos 2009, men också andra uppgifter som har blivit tillgängliga sedan dess, bl.a. kommissionens interimisprognos från februari 2010.

- (5) Enligt uppskattningarna i programmet uppgår underskottet i den offentliga sektorn till 3,2 % av BNP 2009. Den avsevärda försämringen från ett saldo i balans 2008 är till stor del en effekt av de automatiska stabilisatorerna, men har också framkallats av stimulansåtgärder motsvarande omkring 1,75 % av BNP, vilka regeringen vidtagit i överensstämmelse med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Det större underskottet beror främst på högre utgifter på grund av ökade sociala transfereringar, högre offentliga investeringar samt bidrag för att stödja arbetsförkortningar. Fortsatt finanspolitiskt stöd planeras under 2010, innan åtstramningar sker under de senare åren av programperioden. Med tanke på Tysklands relativt gynnsamma offentliga finanser och ekonomiska situation är en fortsatt expansiv finanspolitik under 2010 lämplig och överensstämmer med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. I överensstämmelse med den exitstrategi som rådet ställt sig bakom kommer finanspolitikens expansiva inriktning under 2009 och 2010 att följas av avsevärda åtstramningar från och med 2011, i syfte att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2013 och återgå till hållbara offentliga finanser.
- (6) Enligt programmet kommer det nominella underskottet i den offentliga sektorns finanser att öka från 3,2 % av BNP under 2009 till 5,5 % under 2010, vilket ligger i linje med rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009. Att underskottet ökar ytterligare under 2010 beror främst på finanspolitiska stimulansåtgärder och de automatiska stabilisatorernas inverkan. De offentliga intäkterna väntas krympa med nästan 2 % av BNP till följd av lättnader för hushållen (som möjligheterna till skatteavdrag för avgifter till hälso- och sjukvårdsförsäkringar, sänkt avgiftssats för sjukförsäkringen, högre barnbidrag och högre grundavdrag) och en svagare inhemsk efterfrågan. De offentliga utgifterna beräknas öka med omkring 0,5 % av BNP, huvudsakligen till följd av det försämrade läget på arbetsmarknaden och fortsatta investeringar i offentlig infrastruktur inom ramen för de finanspolitiska stimulansåtgärderna (cirka 0,25 % av BNP enligt kommissionens skattning). Finanspolitiken kommer att vara fortsatt kraftigt expansiv under 2010, vilket visar sig i en ökning av det strukturella underskottet på 2,5 % av BNP (konjunkturrensat, exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, omräknat av kommissionen enligt den allmänt vedertagna metoden utifrån uppgifterna i programmet). Det kraftigt försämrade strukturella saldoto beror främst på de nya stimulansåtgärder som vidtas 2010 och eftersläpande effekter av vissa av de stimulansåtgärder som vidtogs 2009 (t.ex. den sänkta avgiftssatsen för sjukförsäkringen, ytterligare infrastrukturinvesteringar). Förändringen i det strukturella underskottet på -2,5 % av BNP beräknat enligt den allmänt vedertagna metoden (top-down-metoden) skiljer sig från den förändring som framgår av uppgifterna om de diskretionära åtgärderna för 2010 (bottom-up-metoden) och som kommissionen uppskattar till omkring -1,75 % av BNP. Denna skillnad har att göra med de negativa sammansättnings effekterna på skatterna, i synnerhet på grund av en svag privatkonsumtion och lönetillväxt samt ett förväntat inkomstbortfall från vinstbeskattningen.
- (7) Huvudmålet för den finanspolitiska strategin på medellång sikt är att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2013 genom en finanspolitisk ansträngning på nära 0,75 % av BNP under perioden 2011–2013, vilket ligger i linje med rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009.
- I programmet beräknas saldoto i de offentliga finanserna bli bättre från och med 2011. Nominellt väntas konsolideringen ske i lika stora steg under 2011 och 2012 (omkring 1 procentenhet varje år) följt av en mindre anpassning på omkring 5,5 procentenhet 2013. Den planerade anpassningen grundar sig på det tekniska antagandet om en utgiftsbaserad konsolidering på förbunds nivå (med åttstramningar jämnt fördelade över alla utgiftskategorier med undantag för räntebetalningar och överföringar till andra förvaltningsnivåer och till utlandet). Detta tekniska antagande beror på konsolideringskraven i den nya nationella budgetregeln. Den väntade konsolideringen ska i huvudsak bäras av förbundsregeringen (omkring 2 % av BNP under perioden 2011–2013) och i mindre utsträckning av delstaterna (omkring 0,5 % av BNP). I strukturella termer (beräknat enligt den allmänt vedertagna metoden) ska underskottet minska med omkring 0,5 % av BNP 2011, omkring 1 % av BNP 2012 och omkring 0,75 % av BNP 2013. Eftersom skuld och räntebetalningar ökar mot slutet av programperioden, måste det primära saldoto förbättras snabbare än det nominella underskottet. Tysklands mål på medellång sikt är att uppnå offentliga finanser nära balans i strukturella termer. Enligt programmet innebär detta ett mål på medellång sikt på -0,5 % av BNP. Beaktas de senaste beräkningarna och skuldnivån, motsvarar detta mål paktens mål. Enligt det uppdaterade stabilitetsprogrammet kommer emellertid detta mål inte att uppnås under programperioden.
- (8) Budgetutfallet kan bli sämre än i programmets beräkningar, i synnerhet från och med 2011. Detta hänger samman med att inga konkreta konsolideringsåtgärder anges för tiden efter 2010, att den nya nationella budgetregeln även måste genomföras effektivt på central förvaltningsnivå och på nivåer under förbunds nivå utan att konsolideringskraven skjuts upp till senare år, att det råder osäkerhet kring införandet av eventuella ytterligare skattelettnader i enlighet med koalitionsöverenskommelsen och deras förenlighet med den nödvändiga budgetåttstramningen samt att tillväxtantagandena är tämligen optimistiska. Ytterligare stabiliseringsåtgärder på finansmarknaden kan belasta budgeten ytterligare, även om en del av kostnaderna för regeringens stödsatser kan tas igen i framtiden.

- (9) Den offentliga bruttoskulden uppskattas till 72,5 % av BNP 2009, jämfört med 65,9 % året före. Bidragande till ökningen av skuldkvoten är förutom det högre underskottet och den lägre BNP-tillväxten även betydande stock-/flödesjusteringar (omkring 1 % av BNP), som främst avspeglar räddningsinsatser för bankerna. Skuldkvoten beräknas öka med ytterligare 9,5 procentenheter till 82 % av BNP under programperioden, främst på grund av fortsatta underskott i de offentliga finanserna och i mindre utsträckning genom ospecificerade skuldökande stock-/flödesjusteringar på omkring 0,5 % av BNP om året mellan 2011 och 2013. Skuldberäkningarna i programmet grundar sig på antagandet att skuldnivån inte kommer att påverkas av inrättandet av saneringsbolag (bad banks). Utöver de risker som är knutna till underskottets utveckling påverkas skuldkvotens utveckling av risker kopplade till ytterligare bördor i samband med stabiliseringen av finansmarknaderna. Den offentliga bruttoskuldkvoten ligger över fördragets referensvärde och väntas öka stadigt under hela programperioden.
- (10) Beräkningar av skulden på medellång sikt, vilka utgår ifrån att BNP-tillväxten och skattekvoterna endast gradvis kommer att återgå till nivåerna före krisen och inkluderar den beräknade ökningen av åldersrelaterade utgifter, visar att programmets finanspolitiska strategi nominellt sett utan ytterligare politiska förändringar inte skulle vara tillräcklig för att stabilisera skuldkvoten till år 2020.
- (11) På lång sikt är åldrandets effekter på de offentliga finanserna något högre än genomsnittet i EU. De offentliga finansernas ställning 2009 enligt programmets beräkningar förstärker budgeteffekterna av befolkningens åldrande på hållbarhetsgapet. Om primära överskott på medellång sikt tryggades, skulle detta minska de risker för de offentliga finansernas hållbarhet som i kommissionens hållbarhetsrapport 2009 ⁽¹⁾ bedömdes vara medelstora.
- (12) Tysklands finanspolitiska ramverk för de offentliga finanserna har stärkts avsevärt genom den nya budgetregel som skrevs in i grundlagen i augusti 2009. Den nya regeln, som till sin struktur följer den preventiva aspekten av stabilitets- och tillväxtpakten, är ett saldo nära balans, vilket sätter taket för det federala strukturella underskottet vid 0,35 % av BNP från och med 2016, med en övergångsperiod från och med 2011. Delstaternas regionala budgetar ska från och med 2020 vara i balans i struk-

turella termer, men deras respektive konsolidering är fortfarande oklar. Avsaknaden av sparplaner under förbunds-nivå samt osäkerheten kring socialförsäkringsfondernas framtida finansieringsbehov utgör en potentiell risk för konsolideringen av de offentliga finanserna. Den nya regeln ökar dock den finanspolitiska trovärdigheten och minskar avsevärt det diskretionära manöverutrymmet jämfört med den tidigare budgetregeln, som inte kunde förhindra en skuldackumulering under de senaste årtiondena. Det nyligen inrättade stabilitetsrådet (Stabilitätsrat) består av förbundsfinansministern och delstaternas finansministrar och kommer regelbundet att övervaka budgetarna på förbunds- och delstatsnivå, inklusive genomförandet av konsolideringsåtgärderna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Dess rekommendationer är dock inte bindande och det kan inte införa sanktioner. Det nya ramverket ska enligt planerna förbättras genom att man går över från en bottom-up-strategi till en top-down-strategi vid budgetplaneringen. Detta kommer att förbättra finansministeriets utgiftskontroll och därmed främja den konsolidering som krävs enligt budgetregeln. Vidare planerar regeringen att successivt ändra det federala budgeterings- och räkenskapssystemet för en mer resultatriktad bedömning av inkomster och utgifter.

- (13) Trots den överlag goda kvaliteten på Tysklands offentliga finanser finns det fortfarande utrymme för förbättringar. På inkomstsidan är bolags- och inkomstskattereglerna fortfarande komplexa och skattesystemet erbjuder en mängd skattelättnader. Trots ytterligare planer på att öka utgifterna för utbildning och FoU tyder den relativt låga graden av investeringar jämfört med offentlig konsumtion på att det finns potential för en mer tillväxtinriktad sammansättning av utgifterna.

I programmet erkänns visserligen vikten av en omfattande översyn av de offentliga subventionerna men det innehåller inga konkreta planer i detta hänseende. Ytterligare effektivitetsvinster kan uppnås genom en bättre samordning av finanspolitiken mellan myndigheterna på förbunds- och delstatsnivå och genom ytterligare omorganisation av den offentliga förvaltningen (en mer omfattande användning av kvalitetsstyrning, utkontraktering, e-förvaltning, färre offentliganställda osv.) ⁽²⁾. Behovet av finanspolitisk konsolidering begränsar möjligheterna att bidra med offentliga medel till det offentliga pensionssystemet. De senaste tillfälliga ändringarna av beräkningen av pensionernas anpassning undergräver de redan genomförda pensionsreformernas trovärdighet, eftersom det kan visa sig bli svårt att göra de anpassningar som är planerade för periodens senare del. När det gäller den lagstadgade sjukförsäkringen, har regeringen tillsatt en speciell kommitté på minister-nivå, som ska gå igenom finansieringen av hälso- och

⁽¹⁾ I rådets slutsatser från den 10 november 2009 om de offentliga finansernas hållbarhet "anmodar rådet medlemsstaterna att rikta uppmärksamhet mot hållbarhetsorienterade strategier i sina kommande stabilitets- och konvergensprogram" och "uppmänar kommissionen att tillsammans med kommittén för ekonomisk politik samt ekonomiska och finansiella kommittén vidareutveckla metoder för bedömning av offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i god tid före nästa hållbarhetsrapport", som väntas 2012.

⁽²⁾ Se "Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts", Bundesrechnungshof (2009).

sjukvårdssystemet, i synnerhet för att undersöka möjligheterna att frikoppla sjukförsäkringsavgifterna från löneinkomsterna i syfte att minska lönebikostnaderna. De första resultaten väntas i juli 2010.

- (14) Allmänt sett är programmets finanspolitiska strategi för 2010 förenlig med rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009. Med hänsyn till riskerna är det dock möjligt att strategin från och med 2011 inte kommer att vara förenlig med rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009. Särskilt för konsolideringen från och med 2011 nämns inga konkreta åtgärder och det finns inga uppgifter om det eventuella genomförandet av de expansiva åtgärder som föreslås i den nya regeringens koalitionsöverenskommelse och deras förenlighet med de nödvändiga budgetåtsparningarna. Den nationella budgetregeln – som är en central punkt i konsolideringsplanerna – har fortfarande inte genomförts på alla förvaltningsnivåer. Om den ekonomiska återhämtningen tar längre tid än vad som nu förväntas, kan det dessutom undergräva budgetmålen.

Med tanke på riskerna kan den genomsnittliga årliga finanspolitiska ansträngningen komma att understiga den korrigering som rekommenderas av rådet enligt artikel 126.7. Med hänsyn till de skuldberäkningar som läggs fram i programmet och risken för eventuella ytterligare stabiliseringsåtgärder på finansmarknaden, är den finanspolitiska strategin inte tillräcklig för att få skuldkvoten att minska. Den planerade utgiftsbaserade konsolideringen samt de planerade ökade utgifterna för utbildning och FoU skulle vara förenliga med målet att få igång den potentiella tillväxten. Den beräknade minskningen av den generella investeringskvoten under 2009 års nivå inger dock farhågor.

- (15) När det gäller uppgiftskraven i uppförandekoden för stabilitets- och konvergensprogrammen, saknar programmet vissa obligatoriska och frivilliga uppgifter⁽¹⁾. I sina rekommendationer enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009, i syfte att få situationen med ett alltför stort offentligt underskott att upphöra, uppmanade rådet Tyskland att rapportera om de framsteg som görs för att genomföra rådets rekommendationer i ett särskilt kapitel i uppdateringarna av stabilitetsprogrammen. I det ifrågasvarande avsnittet av det uppdaterade programmet finns det mycket liten information om hur den tyska regeringen planerar att fortsätta med genomförandet av rådets rekommendation.

Sammantaget är slutsatsen att Tysklands offentliga finanser har försämrats väsentligt under den finansiella och ekonomiska krisen, vilket är en följd av de automatiska stabilisatorerna och omfattande krisåtgärder i överensstämmelse med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Den planerade utgiftsbaserade konsolideringen från och med 2011 väntas leda till en

⁽¹⁾ I synnerhet saknas uppgifter om förmögenhetsinkomster, den implicita räntesatsen på skulden, detaljerade kategorier av stock-/flödesjusteringar och konjunkturutveckling, medan kategorierna för dels ersättningar till anställda och mellanliggande konsumtion, dels sociala transfereringar visas på annat ställe. Detta innebär att det blir svårare att göra en objektiv bedömning.

korrigering av det alltför stora underskottet senast 2013. Med hänsyn till riskerna är det dock möjligt att den finanspolitiska strategin från och med 2011 inte är förenlig med rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009. Detta hänger samman med att inga konkreta åtgärder anges till stöd för den föreslagna åtsparningen efter 2010, att det råder osäkerhet kring genomförandet av ytterligare skattelättnader i enlighet med den nya regeringens koalitionsöverenskommelse och deras förenlighet med den nödvändiga konsolideringen, att den ekonomiska återhämtningen kan bli svagare än väntat och att det eventuellt krävs ytterligare stabiliseringsåtgärder på finansmarknaden.

För att uppnå en finanspolitisk konsolidering som planerat blir det därmed avgörande att detta finanspolitiska ramverk verkligen tillämpas fullt ut och att man på alla förvaltningsnivåer med stor beslutsamhet sluter upp bakom detta. Med tanke på att den nödvändiga finanspolitiska konsolideringen måste vara förenad med en förstärkning av ekonomins tillväxtpotential på lång sikt, förefaller den utgiftsbaserade konsolideringen lämplig, vilket även gäller de planerade ökade utgifterna för utbildning och FoU. Mot bakgrund av den ökande offentliga skulden, de upprepade tillfälliga förändringarna av beräkningen av pensionernas anpassning och osäkerheten kring finansieringen av den lagstadgade sjukförsäkringen, bör åtgärder som syftar till att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt åter uppmärksammas.

Mot bakgrund av denna bedömning samt rekommendationen av den 2 december 2009 enligt artikel 126.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt uppmanas Tyskland att göra följande:

- i) Ange de åtgärder som krävs till stöd för den planerade konsolideringen, genomföra den finanspolitiska strategin för 2011–2013 i enlighet med programmet för att korrigera det alltför stora underskottet senast 2013, i enlighet med rekommendationen om förfarandet vid alltför stora underskott utnyttja varje möjlighet utöver budgetkonsolideringar, även utifrån bättre ekonomiska förutsättningar, att påskynda minskningen av bruttoskuldkvoten i riktning mot referensvärdet på 60 % av BNP.
- ii) Se till att den nya grundlagsfästa budgetregeln genomförs fullt ut på alla förvaltningsnivåer och som planerat avskaffa 2008 års avvikelse från beräkningen av pensionernas anpassning.

Tyskland uppmanas också att, i god tid före den bedömning av åtgärdernas effektivitet som ska göras enligt förfarandet vid alltför stora underskott, lägga fram ett tillägg till programmet för att rapportera om de framsteg som gjorts med genomförandet av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 av den 2 december 2009 samt närmare beskriva den konsolideringsstrategi som kommer att bli nödvändig för att framgångsrikt korrigera det alltför stora underskottet.

Tyskland uppmanas också att förbättra efterlevnaden av uppgiftskraven i uppförandekoden.

Jämförelse av nyckeltal i makroekonomiska beräkningar och budgetberäkningar

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Real BNP (förändring i %)	SP jan. 2010	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	KOM nov. 2009	1,3	- 5,0	1,2	1,7	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	i.u.
HIKP-inflation (i %)	SP jan. 2010	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.
	KOM nov. 2009	2,8	0,3	0,8	1,0	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.
Produktionsgap (1) (i % av potentiell BNP)	SP jan. 2010	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	KOM nov. 2009 (2)	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	i.u.
Finansiellt nettosparande (saldo i bytes- och kapitalbalans) (i % av BNP)	SP jan. 2010	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	KOM nov. 2009	6,6	4,0	3,8	3,7	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	7,1	7,0	7	7	7	i.u.
Offentliga intäkter (i % av BNP)	SP jan. 2010	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	KOM nov. 2009	43,7	44,6	43,3	42,9	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	44	43,5	42,5	42,5	43	i.u.
Offentliga utgifter (i % av BNP)	SP jan. 2010	43,7	47,6	48	47	46	45
	KOM nov. 2009	43,7	48,0	48,3	47,5	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	44	46,5	46,5	45,5	45,5	i.u.
Saldo i de offentliga finanserna (i % av BNP)	SP jan. 2010	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	KOM nov. 2009	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	i.u.
Primärt saldo (i % av BNP)	SP jan. 2010	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	KOM nov. 2009	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	2,5	0	- 1	0	0,5	i.u.
Konjunkturrensat saldo (1) (i % av BNP)	SP jan. 2010	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	KOM nov. 2009	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	i.u.
Strukturellt saldo (3) (i % av BNP)	SP jan. 2010	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	KOM nov. 2009	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	i.u.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Offentlig bruttoskuld (i % av BNP)	SP jan. 2010	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	KOM nov. 2009	65,9	73,1	76,7	79,7	i.u.	i.u.
	SP jan. 2009	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	i.u.

Anmärkningar:

- (¹) Programmens produktionsgap och konjunktursade saldon har räknats om av kommissionen, baserat på uppgifterna i dessa.
 (²) Baserat på en beräknad potentiell tillväxt på 1,0 %, 0,7 %, 0,9 % respektive 1,2 % under perioden 2008–2011.
 (³) Konjunktursat saldo, exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder. Engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder motsvarar 0,4 % av BNP under 2008 och 0,1 % av BNP under 2009 (ökar underskottet) enligt det senaste programmet och 0,3 % av BNP under 2008 (ökar underskottet) enligt kommissionens prognos från november 2009. Det senaste programmet innehåller inga engångsåtgärder eller andra tillfälliga åtgärder för åren 2010–2013 eller för åren 2009–2011 enligt kommissionens höstprognos 2009.

Källor:

Stabilitetsprogrammet (SP), kommissionens höstprognos 2009 (KOM) och kommissionens beräkningar.

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 140/04)

Datum för antagande av beslutet	12.1.2009
Referensnummer för statligt stöd	N 626/08
Medlemsstat	Spanien
Region	País Vasco
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Ayudas a actividades culturales de carácter supramunicipal
Rättslig grund	Orden 3 de Diciembre de 2008, de la Consejería de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones para la realización, durante el ejercicio 2009, de programas o actividades culturales particulares de ámbito supramunicipal
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 0,75 miljoner EUR; Totalt planerat stödbelopp 0,75 miljoner EUR
Stödnivå	70 %
Varaktighet	1.1.2009–31.12.2009
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Departamento de Cultura del Gobierno Vasco C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Datum för antagande av beslutet	20.11.2009
Referensnummer för statligt stöd	N 378/09
Medlemsstat	Nederländerna
Region	Noord-Brabant
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Verruiming van de Monumentenregeling in Noord-Brabant
Rättslig grund	Titel 4.2 Algemene wet bestuursrecht Algemene Subsidie Verordening Noord-Brabant Monumenten
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Bevarande av kulturarvet, Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Totalt planerat stödbelopp 25 miljoner EUR
Stödnivå	100 %
Varaktighet	till den 31.12.2013
Ekonomisk sektor	Bygg- och anläggningsindustrin, Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Stimulus Programmanagement Postbus 585 5600 AN Eindhoven NEDERLAND
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

—————

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget

Fall där kommissionen inte gör några invändningar

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 140/05)

Datum för antagande av beslutet	21.4.2010
Referensnummer för statligt stöd	N 1/10
Medlemsstat	Spanien
Region	País Vasco
Benämning (och/eller stödmottagarens namn)	Régimen de ayudas a los museos del País Vasco
Rättslig grund	Orden de 10 de diciembre de 2009 de la Consejera de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones destinadas a la promoción museística y al desarrollo de actividades museísticas relacionadas con el patrimonio y la difusión cultural
Typ av stödåtgärd	Stödordning
Syfte	Främjande av kultur
Stödform	Bidrag
Budget	Beräknade utgifter per år: 0,62 miljoner EUR; Totalt planerat stödbelopp 0,62 miljoner EUR
Stödnivå	75 %
Varaktighet	4.2010–31.12.2010
Ekonomisk sektor	Rekreation, kultur och sport
Den beviljande myndighetens namn och adress	Consejería de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Övriga upplysningar	—

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_sv.htm

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer)

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 140/06)

Kommissionen beslutade den 21 maj 2010 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32010M5843. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.
-

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

Rådets slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i
Europeiska unionen

(2010/C 140/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. ERINRAR OM att rådet i maj 2007 antog slutsatser om budgetplanen för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) (nedan kallad BHIM) och vidareutvecklingen av gemenskapens varumärkessystem, ⁽¹⁾
2. ERKÄNNER den överenskommelse som nåddes den 18-19 september 2008 vid det gemensamma mötet i BHIM:s styrelse och budgetkommitté om ett paket med budgetåtgärder för att uppnå bättre balans i BHIM:s budget i framtiden. Paketet omfattar tre huvudåtgärder, nämligen i) en minskning av avgifterna för förvärv av varumärkesskydd i gemenskapen, ii) inrättande av en samarbetsfond och iii) framtida fördelning av 50 % av förnyelseavgifterna till medlemsstaternas nationella varumärkesorgan (nedan kallade *nationella organ*),
3. ÄR ÖVERENS OM att dessa budgetåtgärder inte enbart utgör ett lämpligt och användbart instrument för att garantera att BHIM:s budget blir balanserad i framtiden, utan att de även bidrar till att modernisera, rationalisera, harmonisera och förstärka varumärkessystemet i Europa som helhet inom ramen för ett utökat samarbete mellan BHIM och de nationella organen,
4. VÄLKOMNAR att avgifterna för förvärv av ett gemenskapsvarumärke till följd av överenskommelsen i september 2008 sänktes betydligt genom kommissionens förordning (EG) nr 355/2009 med verkan från och med den 1 maj 2009.
5. VÄLKOMNAR de betydande framsteg som BHIM har gjort när det gäller att inrätta en samarbetsfond och UPPMANAR BHIM att prioritera slutförandet av detta arbete, så att fonden snarast möjligt kan vara fullt fungerande med aktivt deltagande av de nationella organen,
6. ERINRAR OM kommissionens meddelande av den 16 juli 2008 *En europeisk strategi för industriell äganderätt*, ⁽²⁾
7. VÄLKOMNAR att kommissionen har inlett undersökningen av hur varumärkessystemet fungerar som helhet i Europa och STÖDER dess mål enligt mandatet,
8. NOTERAR de preliminära undersökningsresultat som lades fram för rådets arbetsgrupp för immaterialrätt den 25 mars 2010,
9. UPPMANAR kommissionen att slutföra undersökningen i syfte att skapa en stadig grund för kommande lagstiftningsinitiativ,
10. ÄR MEDVETET OM att flertalet sammanslutningar av användare av gemenskapens varumärkessystem är nöjda med systemet, liksom med principen om samexistens mellan gemenskapsvarumärket och nationella varumärken, och ser ett behov av att finjustera det genom en framtida översyn, med beaktande av behovet av ett balanserat förhållande mellan gemenskapens varumärkessystem och de nationella systemen,

⁽¹⁾ Rådets dokument 9427/07.⁽²⁾ Rådets dokument 12267/08.

11. INSER att de nationella varumärkena även fortsättningsvis uppfyller ett stort antal sökandes behov, och att det nationella varumärkesskyddet därför bör upprätthållas som ett alternativ för dessa sökande,
12. SOM VÄLKOMNAR kommissionens meddelande av den 11 september 2009 om att stärka säkerställandet av skydd för immateriella rättigheter på den inre marknaden, ⁽¹⁾
13. ERINRAR OM rådets resolution av den 1 mars 2010 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter på den inre marknaden, ⁽²⁾
14. UPPMANAR kommissionen att lägga fram förslag om en översyn av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och direktiv 2008/95/EG om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar.

Översynen bör särskilt omfatta

- införande av en särskild bestämmelse för att fastställa ramen för samarbetet mellan BHIM och de nationella organen,
- tydliggörande av att harmonisering av praxis och verktyg är en målsättning som alla varumärkesorgan i EU bör eftersträva att uppnå och att BHIM bör stödja och underlätta ansträngningar på detta område, med aktivt deltagande av dess styrelse,

- fastställande av en tydlig rättslig grund för BHIM:s deltagande i efterlevnadsåtgärder, bl.a. mot varumärkesförfalskning, i synnerhet genom att främja dess samarbete med de nationella organen, i enlighet med deras nationella befogenheter, och det europeiska observationscentrumet mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning ⁽³⁾,
- skapande av en rättslig grund för fördelning av ett belopp motsvarande 50 % av BHIM:s förnyelseavgifter till de nationella organen enligt rättvisa, skäliga och relevanta fördelningskriterier som ska fastställas på ett sätt som bl.a. garanterar ett minimibelopp till varje medlemsstat samt införande av lämpliga mekanismer med vederbörligt beaktande av de finansiella arrangemang som är tillämpliga på enskilda nationella organ för att säkerställa att dessa medel blir tillgängliga för de nationella organen och kommer att användas för ändamål som har ett nära samband med skydd, främjande och/eller tillämpning av varumärken, inklusive bekämpning av varumärkesförfalskning,
- ändringar och andra åtgärder, när så behövs, för att stödja det kompletterande förhållandet mellan gemenskapens varumärkessystem och de nationella varumärkessystemen,
- åtgärder för att se till att Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (kodifierad version) ⁽⁴⁾ överensstämmer bättre med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) ⁽⁵⁾ och för att därigenom ytterligare bidra till att minska antalet områden med skillnader inom varumärkessystemet i Europa som helhet.

⁽¹⁾ Rådets dokument 13286/09.

⁽²⁾ EUT C 56, 6.3.2010, s. 1.

⁽³⁾ Med särskild hänsyn till punkterna 24 och 38 i rådets resolution av den 1 mars 2010 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter på den inre marknaden.

⁽⁴⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

28 maj 2010

(2010/C 140/08)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,2384	AUD	australisk dollar	1,4534
JPY	japansk yen	113,06	CAD	kanadensisk dollar	1,2954
DKK	dansk krona	7,4411	HKD	Hongkongdollar	9,6470
GBP	pund sterling	0,84995	NZD	nyzeeländsk dollar	1,8165
SEK	svensk krona	9,6580	SGD	singaporiensk dollar	1,7312
CHF	schweizisk franc	1,4258	KRW	sydkoreansk won	1 479,69
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	9,4046
NOK	norsk krona	7,9615	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,4599
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,2665
CZK	tjeckisk koruna	25,780	IDR	indonesisk rupiah	11 387,55
EEK	estnisk krona	15,6466	MYR	malaysisk ringgit	4,0781
HUF	ungersk forint	273,93	PHP	filippinsk peso	57,118
LTL	litauisk litas	3,4528	RUB	rysk rubel	37,9200
LVL	lettisk lats	0,7080	THB	thailändsk baht	40,328
PLN	polsk zloty	4,0615	BRL	brasiliansk real	2,2492
RON	rumänsk leu	4,1646	MXN	mexikansk peso	15,8205
TRY	turkisk lira	1,9299	INR	indisk rupie	57,4347

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

STATLIGT STÖD – SPANIEN

Statligt stöd C 10/10 (f.d. N 562/09) – Omstruktureringsstöd till A NOVO Comlink SL

Uppmaning enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget att inkomma med synpunkter

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 140/09)

Genom den skrivelse, daterad den 24 mars 2010, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget avseende ovannämnda stödåtgärd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på de åtgärder avseende vilka kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna ska sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Synpunkterna kommer att meddelas Spanien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

FÖRFARANDE

Den 16 oktober 2009 anmälde Spanien ett omstruktureringsstöd till förmån för A NOVO Comlink SL. Den 12 november 2009 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Den 25 januari 2010 översände Spanien ytterligare upplysningar.

BESKRIVNING AV STÖDMOTTAGAREN OCH OMSTRUKTURERINGEN

Det stöd som planeras av regionen Andalusien grundas på en stödordning av den 5 november 2008 som fastställer bestämmelser för ett hjälpprogram till sunda företag i Andalusien som befinner sig i svårigheter på grund av konjunkturen (*Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del Programa de Ayudas a Empresas Viabiles con dificultades coyunturales en Andalucía*). Denna stödordning för små och medelstora företag kräver anmälan om det gäller stora företag. A NOVO Comlink SL (nedan kallat A NOVO) är ett stort företag som är

verksamt inom eftermarknadsservice för datorer, mobiltelefoner och andra elektroniska apparater. Firman är ett 100 %-igt dotterbolag till det franska företaget A NOVO S.A. Från början framställde A NOVO telefoner. Mellan 2004 och 2006 upphörde A NOVO med tillverkningsverksamheten och koncentrerade sig på eftermarknadsservice. A NOVO är nu i ekonomiska svårigheter. Den anmälda omstruktureringsplanen togs fram i november 2008. I planen föreslås att A NOVO:s nuvarande verksamhet ska fortsätta och man förväntar sig tillväxt inom alla verksamhetsområden. Det anmälda stödet består av en garanti för ett lån på 4 375 miljoner EUR, ett räntebidrag för det lånet och av ett lån på 2 miljoner EUR från Andalusien. I maj 2009 fick A NOVO dessutom ett undsättningsstöd i form av en lånegaranti, som inte anmäldes till kommissionen.

BEDÖMNING

Kommissionen anser att dessa åtgärder utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Efter en undersökning av dessa statliga stödåtgärder mot bakgrund av artikel 107.3 c i EUF-fördraget och gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽¹⁾, har kommissionen beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget, eftersom den hyser tvivel om att villkoren för att godkänna omstrukturingsstödet är uppfyllda.

Kommissionen tvivlar på om A NOVO är berättigat att ta emot omstrukturingsstöd i enlighet med punkterna 10 och 11 i riktlinjer, eftersom företaget utgör en del av en koncern. Rörande omstrukturingsplanen hyser kommissionen tvivel på att den kommer att leda till en långfristig lönsamhet, vilket krävs i punkterna 35 och 36 i riktlinjerna. I planen finns inga kompenserande åtgärder, som kapacitetsminskning (punkterna 38 och 39 i riktlinjerna) eller ett bidrag till de egna medlen från det stödmottagande företaget i enlighet med punkt 43 i riktlinjerna. Det är heller inte tydligt om stödbeloppet är begränsat till minsta nödvändiga belopp (punkt 45 i riktlinjerna).

Därför är det tveksamt om omstrukturingsstödet kan anses vara förenligt med riktlinjerna för stöd till undsättning och omstrukturering. Kommissionen har inte heller tillräckliga upplysningar för att bedöma om det icke anmälda undsättningsstödet är förenligt. Slutligen är det inte troligt att åtgärderna skulle kunna anses vara förenliga enligt den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen ⁽²⁾.

SJÄLVA SKRIVELSE

”Por la presente, la Comisión informa al Reino de España de que, tras examinar la información suministrada por sus autoridades sobre las medidas mencionadas anteriormente y notificadas de conformidad con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (denominado en lo sucesivo “TFUE”) ⁽³⁾, ha decidido iniciar el procedimiento del artículo 108, apartado 2, de dicho Tratado.

1. PROCEDIMIENTO

- (1) El 16 de octubre de 2009, España notificó una ayuda de reestructuración planteada por la región de Andalucía en

favor de A NOVO Comlink SL. El 12 de noviembre de 2009, la Comisión pidió información adicional. El 25 de enero de 2010, España presentó la información solicitada.

2. DESCRIPCIÓN

2.1. Beneficiario

- (2) A NOVO Comlink SL es una gran empresa activa en el sector de las actividades postventa para ordenadores, teléfonos móviles y otros equipos electrónicos. Es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA. A NOVO Comlink SL (en lo sucesivo A NOVO) posee el 100 % de A NOVO Arce SL y de Cedro Soluciones SL. Originalmente, A NOVO fabricaba teléfonos. Entre 2004 y 2006, A NOVO cesó las actividades de producción y se concentró en los servicios postventa. A NOVO está situada en Málaga, en la región de Andalucía, un área que puede beneficiarse de ayuda regional con arreglo a la excepción del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE.

- (3) La plantilla de A NOVO creció de 263 personas en 2006 a 402 en 2008. En 2008, A NOVO tenía un volumen de negocios de 15,3 millones. Las ventas de servicios postventa en 2008 ascendieron a 14 889 millones EUR; eran de 8 672 millones EUR en 2006 y de 12 984 millones EUR en 2007 (estimación para 2009: 16 118 millones EUR). A NOVO no padece un exceso de capacidad de mano de obra o de equipos. Prevé un crecimiento del volumen de negocios cercano al 10 % para 2009 y del 6 % para el siguiente. Las actuales cuotas de mercado en el sector de los servicios postventa en España son de aproximadamente el 40 % para los ordenadores, el 30 % para los teléfonos móviles y el 10 % para los descodificadores de televisión.

2.2. Dificultades financieras

- (4) Según las autoridades españolas, A NOVO cumple las condiciones de insolvencia. Afirman que del capital inicial suscrito en 2001, que ascendía a 15 millones EUR, han desaparecido más de 10 millones EUR, y que solo en 2008 se ha perdido más de una cuarta parte.

	2001	2004	2005	2006	2007	2008
Capital	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802

⁽¹⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 83, 7.4.2009, s. 1.

⁽³⁾ Con efecto a partir del 1 de diciembre de 2009, los artículos 87 y 88 del Tratado CE han pasado a ser los artículos 107 y 108, respectivamente, del TFUE. Las dos series de disposiciones son en sustancia idénticas. A efectos de la presente Decisión, las referencias a los artículos 101 y 102 del TFUE se entenderán hechas, cuando proceda, a los artículos 81 y 82 del Tratado CE.

Las autoridades españolas también subrayan las deudas y pérdidas crecientes y la disminución del volumen de negocios:

	Eur		
	2006	2007	2008
Incremento de pérdidas	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000
Disminución del volumen de negocios	22 090 000	21 853 000	15 305 000
Crecimiento de la deuda	4 281 000	5 836 000	6 997 000

Sin embargo, el descenso del volumen de negocios hasta 2008 se debió principalmente a la reducción progresiva de las actividades de producción. Para las actividades del servicio postventa, que eran la única actividad restante en 2008, la cifra para 2006 es de 8 672 millones EUR, y para 2007 de 12 984 millones EUR. Es decir, el volumen de negocios de las únicas actividades pertinentes desde 2008 se ha incrementado a partir de 2006.

- (5) En julio de 2005, se inició una reestructuración de A NOVO con vistas a cambiar su actividad pasando de la producción de teléfonos a la prestación de servicios postventa. Con este motivo, se elaboró un plan de reestructuración que contemplaba reducciones salariales y un sistema de jubilación anticipada para el personal de producción. A NOVO aportó a este plan 14,7 millones EUR procedentes de una operación de venta y posterior arrendamiento financiero de sus bienes inmuebles. Debido al sistema de reducción de plantilla, de 2005 a 2008 A NOVO acumuló unas pérdidas de 12,3 millones EUR. El plan de 2005 también preveía que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años. En la actualidad A NOVO, según España, tiene dificultades para conseguir dinero en los mercados de capitales.

2.3. El plan de reestructuración notificado

- (6) El plan de reestructuración notificado no describe las razones que llevaron a las dificultades actuales. Hace referencia al plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y los contratos financieros de aquel entonces, pero no indica si las dificultades fueron causadas por cálculos incorrectos contenidos en el plan de 2005 o por acontecimientos inesperados.
- (7) El plan de reestructuración de noviembre de 2008, notificado en octubre de 2009, abarca el período de 2009 a 2013. Ha sido elaborado por el propio beneficiario, al parecer sin un control externo independiente. Prevé una ayuda de reestructuración para A NOVO basada en la *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, de la región de Andalucía. Esta Orden fue aprobada por la Comisión en mayo de 2009, como régimen de ayuda de salvamento y de reestructuración para PYME que requiere la notificación

de las concesiones individuales de tal ayuda a grandes empresas (asunto N 608/08). El único objetivo del plan es una reestructuración financiera en forma de inyección de nuevo capital.

- (8) La ayuda prevista por la región de Andalucía consiste en

- una garantía del 80 % para un préstamo de 4 375 000 EUR con una duración de 10 años. El tipo de interés es el Euribor más 1,25 %, la comisión de garantía es del 1,50 % anual. El préstamo está contragarantizado por el único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia,
- una bonificación del tipo de interés de un 0,89 %, lo que equivale al 50 % del tipo de base del 1,77 % publicado por la Comisión para determinar los tipos de referencia para septiembre de 2009 ⁽¹⁾. Esto equivale, según la notificación, a una ayuda de 357 136 EUR,
- un préstamo público de 2 000 000 EUR durante 10 años, concedido por la Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (IDEA). El tipo de interés será el tipo del mercado interbancario en la fecha de la celebración del acuerdo de préstamo en septiembre de 2009 (1,77 %). Al parecer, no se añade ningún margen a este índice de base. Este préstamo tiene la garantía del único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia.

- (9) La región de Andalucía supeditó la concesión de la ayuda a que A NOVO contratase a treinta y siete trabajadores de la empresa Servivation a partir de septiembre de 2009. Servivation emplea al personal despedido tras el cierre de un fabricante de teléfonos móviles.

- (10) Por lo que se refiere a la cantidad de efectivo necesaria, España afirma que las deudas pendientes actuales consisten en:

- deudas con proveedores de 2,7 millones EUR,
- deudas de 650 000 EUR con el Estado,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO,
- otras necesidades resultantes de la expansión de las actividades.

Todo ello asciende a una necesidad de efectivo de alrededor de 5 millones EUR.

- (11) Aparte de la inyección de nuevo capital descrita anteriormente, el plan de reestructuración no prevé ninguna reestructuración de las actividades de la empresa ni de su organización y gestión ni de la plantilla. Por el contrario, insiste en proseguir sin cambio en sus operaciones, con la esperanza de salir de las dificultades financieras sin alterar el funcionamiento y la estructura del beneficiario. En lo que respecta a la estructura de la empresa, el plan se refiere a las medidas del plan de reestructuración de 2005, que se ejecutaron entre 2004 y 2007, consistentes en el cese gradual de la producción para dedicarse a prestar servicios postventa para otros fabricantes. El plan describe los diversos ámbitos actuales de actividad y sus posibilidades de expansión e indica la expectativa de crecimiento en volumen de cada área con los clientes actuales y con la captación de nuevos clientes —con la ayuda de la inyección de nuevo capital. De hecho, el plan sólo afirma que A NOVO quiere proseguir según lo previsto en el plan de reestructuración de 2005. Como no se prevé ninguna medida de reestructuración, no contiene ningún calendario para la ejecución de medida alguna.
- (12) El plan no hace referencia a ninguna contribución propia del beneficiario o de su empresa matriz. En lo que respecta a las medidas compensatorias, el plan no prevé ninguna reducción de capacidad o venta de activos. Al contrario, se propone aumentar la mano de obra para incrementar sus ventas.
- (13) Por lo que se refiere a las perspectivas, la única hipótesis presentada relativa al desarrollo de la demanda de los servicios de la empresa es moderadamente optimista, pues espera un crecimiento en todos los sectores de actividad del beneficiario. No se establece ninguna distinción entre las hipótesis optimista, intermedia y pesimista.

2.4. Medidas no notificadas a la Comisión

- (14) Durante la evaluación del plan de reestructuración, se tuvo conocimiento de que en mayo de 2009 se había concedido a A NOVO una ayuda de salvamento en forma de garantía del 80 % sobre un préstamo de 1 825 000 EUR durante 6 meses, con una comisión anual del 1,5 % y un tipo de interés del 2,86 %. España no notificó esta garantía. El plan de reestructuración presentado con la notificación en octubre de 2009 se elaboró en noviembre de 2008, antes de la concesión de la ayuda de salvamento.
- (15) Además, la Comisión observa que el plan de reestructuración de 2005 preveía, según una referencia que figuraba en plan de reestructuración de 2008, que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados

trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años.

3. EVALUACIÓN

3.1. Ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, del TFUE

- (16) El artículo 107, apartado 1, del TFUE declara incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.
- (17) Las medidas que nos ocupan, las garantías, la subvención de intereses, el préstamo de la región de Andalucía y los pagos directos a los trabajadores de A NOVO, implican recursos del Estado. Son concedidas por la región de Andalucía y son imputables al Estado.
- (18) Para ser consideradas ayuda estatal, las medidas deben conferir una ventaja al beneficiario que éste no podría obtener en condiciones normales de mercado. La subvención de intereses por un valor de 357 136 EUR cumple esta condición. En cuanto a las dos garantías del Estado, se debe considerar que una garantía constituye ayuda si el prestatario se encuentra en una situación financiera difícil [punto 3.2, letra a) de la Comunicación de la Comisión relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía] ⁽¹⁾. En este caso, la Comisión considera que las garantías confieren una ventaja al prestatario. Por lo que respecta a la determinación del importe de la ayuda, la Comisión no puede en la fase actual determinar el equivalente en subvención de las garantías, pues carece de información sobre el grado de solvencia de A NOVO. Finalmente, el préstamo de la región de Andalucía confiere una ventaja a A NOVO. El tipo de interés se determina según el tipo anual del mercado interbancario de dinero. No se añade ningún margen a este índice de base. Sin embargo, incluso suponiendo una elevada colateralización de la garantía dada por A NOVO SA, Francia, para un préstamo a una empresa en una situación financiera difícil, habría que añadir de 220 a 400 puntos básicos al tipo de base ⁽²⁾. Por lo tanto, el préstamo también constituye ayuda. Para determinar el equivalente en subvención del préstamo se necesitaría más información sobre el índice de solvencia de A NOVO.
- (19) Por consiguiente, las cuatro medidas favorecen al beneficiario individualmente y le confieren una ventaja en el contexto de su reestructuración que, tal como afirman las autoridades españolas en su presentación, no podría haber obtenido en el mercado financiero. Como consecuencia, la posición de la empresa beneficiaria se refuerza en comparación con la de sus competidores. Por lo tanto, las medidas son selectivas y es probable que falseen la competencia.

⁽¹⁾ DO C 54 de 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Comunicación de la Comisión relativa a la revisión del método de fijación de los tipos de referencia y de actualización, DO C 14 de 19.1.2008, p. 6.

(20) En lo referente a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, España no ha presentado información que permita a la Comisión evaluar si constituye o no ayuda. Si los pagos se efectuaron al amparo de un régimen general de la seguridad social, no se considerarán ayuda estatal. Si los pagos tuvieran que correr normalmente por cuenta de la propia empresa —en virtud del Derecho laboral o de un convenio colectivo—, los pagos formarían parte de los costes normales de la empresa. Si el Estado se hace cargo de estos pagos, deben contabilizarse como ayuda ⁽¹⁾.

(21) Por lo que respecta al efecto sobre los intercambios, las autoridades españolas alegan que los servicios postventa, en los que opera el beneficiario, se prestan a nivel local y se limitan al territorio de España. No obstante, el Tribunal ha confirmado que dicho efecto no depende del carácter local o regional de los servicios prestados ni de la importancia del ámbito de actividad de que se trate ⁽²⁾. Además, estos servicios se intercambian libremente en la Unión. Por último, los propietarios de las empresas que prestan estos servicios están radicados en más de un Estado miembro. Esto es particularmente cierto en el caso del presente beneficiario, que forma parte del grupo francés A NOVO, un operador importante en los servicios postventa en Europa. Por lo tanto, se cumple la condición de afectar al comercio entre los Estados miembros.

(22) Por todo ello, las dos garantías, la subvención de intereses y el préstamo descritos constituyen ayuda estatal en el sentido del artículo 107, apartado 1, TFUE. La Comisión carece de la información necesaria que le permita determinar si también constituyen ayuda los pagos directos a los trabajadores prometidos en 2005 por la región de Andalucía.

3.2. Compatibilidad de la ayuda con el mercado interior a tenor de las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis

3.2.1. La ayuda de salvamento no notificada

(23) Las autoridades españolas no han notificado la ayuda de salvamento de mayo de 2009 ni han presentado la información necesaria para evaluar la compatibilidad de esta ayuda con el mercado interior, especialmente por lo que se refiere al punto 25 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis ⁽³⁾ (denominadas en lo sucesivo “las Directrices”) y su función en el plan de reestructuración de 2008, que se adoptó antes de la concesión de esta ayuda. Por consiguiente, en la fase actual la Comisión tiene dudas sobre la compatibilidad de esta medida de ayuda con el mercado interior.

⁽¹⁾ Véanse también los apartados 61 y 63 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

⁽²⁾ Asunto C-280/00, Altmark Trans, Rec. 2003, p. I-7747, apartado 82; asunto C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627, apartado 33.

⁽³⁾ DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

3.2.2. La ayuda de reestructuración notificada

(24) Según la notificación, el objetivo de la ayuda es la reestructuración de una empresa en crisis. Según el artículo 107, apartado 3, letra c), TFUE, la ayuda destinada a facilitar el desarrollo de determinadas actividades o de determinadas regiones económicas puede autorizarse siempre que no altere las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común. La ayuda de salvamento o de reestructuración de empresas en crisis puede considerarse compatible con el mercado interior en virtud de esta disposición si se respetan las condiciones fijadas en las Directrices.

Derecho del beneficiario a la ayuda como empresa en crisis

(25) En primer lugar es necesario poder considerar que la empresa beneficiaria es una empresa en crisis. Según las Directrices, se considera que una empresa está en crisis si es incapaz de recuperarse mediante sus recursos propios o consiguiendo los fondos necesarios de los accionistas o en el mercado, y sin la intervención de los poderes públicos. Las Directrices también enumeran algunas características habituales de tales empresas, tales como el endeudamiento creciente y el debilitamiento de su activo neto.

(26) Según los datos mencionados anteriormente en el apartado 4, cabe concluir en principio que A NOVO es una empresa en crisis en el sentido de las Directrices, debido a la desaparición de más de la mitad de su capital suscrito y a que se ha perdido más de una cuarta parte del mismo en los últimos 12 meses [punto 10, letra a) de las Directrices]. Según España, la empresa cumple además los criterios establecidos en la legislación española para someterse a un procedimiento de quiebra [punto 10, letra c) de las Directrices]. En todo caso, registraba unas pérdidas cada vez mayores y una disminución global del volumen de negocios, en el sentido contemplado en el punto 11 de las Directrices. Sin embargo, según lo descrito en el apartado 4, el volumen de negocios pertinente para la actividad actual y futura de A NOVO, a saber, los servicios postventa, ha registrado un crecimiento considerable.

(27) No se conoce con precisión a partir de qué fecha se debe considerar que la empresa está en crisis. Según los datos presentados (véase el apartado 4), se puede concluir que esta situación ya se daba en 2008.

(28) La dificultad de la empresa para obtener crédito también puede deberse a que ya no es propietaria de los inmuebles que utiliza, tras la operación de venta y posterior arrendamiento financiero mencionada en el apartado 5. Sin embargo, este aspecto debe examinarse e investigarse con mayor detenimiento.

(29) Además, A NOVO es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA, cuyo volumen de negocios en 2009 fue de alrededor de 350 millones EUR y con un beneficio neto de 12 millones EUR. Según el punto 11 de las Directrices, una empresa en crisis solo podrá beneficiarse de

las ayudas cuando no pueda recuperarse con los fondos obtenidos de sus propietarios. Además, el punto 13 de las Directrices exige, cuando la empresa pertenezca a un grupo de empresas mayor, que el Estado miembro demuestre que las dificultades de la empresa son intrínsecas a la misma y demasiado complejas para ser resueltas por el propio grupo. Las autoridades españolas no han presentado información que permita determinar si se cumplen estas condiciones.

- (30) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la empresa pueda obtener ayuda de reestructuración.

Restablecimiento de la viabilidad a largo plazo

- (31) Según el punto 34 de las Directrices, la concesión de la ayuda debe estar supeditada a la ejecución del plan de reestructuración que, para todas las ayudas individuales a grandes empresas, habrá sido autorizado por la Comisión.
- (32) Según el punto 35 de las Directrices, el plan de reestructuración ha de restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable, partiendo de hipótesis realistas por lo que se refiere a las condiciones futuras de explotación. Según el punto 36 de las Directrices, el plan debe contener hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras.
- (33) El plan de reestructuración no contiene una descripción de las medidas internas destinadas a mejorar la viabilidad y estructura de la empresa. No describe las razones que han dado lugar a las dificultades. Hace referencia a un plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y a los contratos financieros de ese momento, pero no indica si la empresa está actualmente en crisis a causa de las hipótesis incorrectas del plan anterior o de circunstancias inesperadas. El plan no contiene hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras ni un análisis de los puntos fuertes y débiles de la empresa. Eventualmente, el plan prevé restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa sólo a través de la reducción de deudas.
- (34) Por lo que se refiere a las perspectivas de la empresa, se prevé que las ventas se sitúen en 16 118 millones EUR en 2009, 17 658 millones EUR en 2010, 18 630 millones EUR en 2011, 18 923 millones EUR en 2012 y 19 721 millones EUR en 2013. Se espera que la empresa registre unas pérdidas de 254 000 EUR en 2009 y unos resultados positivos de 414 000 EUR en 2010, 835 000 EUR en 2011, 1 261 millones EUR en 2012, y 1 863 millones EUR en 2013.
- (35) Estas previsiones de ventas se basan en la consulta a los principales clientes de A NOVO. Las autoridades españolas solo han presentado una hipótesis. Como además no está claro por qué A NOVO está ahora en crisis, a pesar de la aplicación del plan de reestructuración de 2005 según lo previsto, no es evidente que la prevista medida de reestructuración simplemente financiera vaya a atajar la causa de las dificultades de la empresa.

- (36) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la aplicación del plan notificado restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa.

Evitar falseamientos indebidos de la competencia

- (37) De conformidad con los puntos 38 a 42 de las Directrices, se han de adoptar medidas para reducir en la medida de lo posible los efectos negativos de la ayuda sobre los competidores. La ayuda no debe falsear indebidamente la competencia. Por lo general esto significa limitar la presencia que la empresa pueda disfrutar en sus mercados al término del período de reestructuración. La limitación o reducción obligatoria de la presencia de la empresa en el mercado de referencia constituye una compensación para sus competidores.
- (38) El plan no contiene ninguna medida compensatoria como la desinversión de activos o las reducciones de capacidad o de presencia en el mercado. Al contrario, prevé una expansión del negocio y la contratación de más trabajadores. Aunque no hay nada que sugiera que el mercado de la reparación de aparatos electrónicos registre un exceso de capacidad, la inclusión de esta expectativa de expansión en una medida de ayuda pública a una empresa en crisis no se ajusta a lo establecido en los puntos 38 y 39 de las Directrices.
- (39) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan estas condiciones importantes para la compatibilidad de la ayuda de reestructuración.

Ayuda circunscrita al mínimo

- (40) De conformidad con el punto 43 de las Directrices, el importe y la intensidad de la ayuda deberán limitarse a los costes de reestructuración estrictamente necesarios para permitir la reestructuración, teniendo en cuenta las disponibilidades financieras de la empresa. Los beneficiarios de la ayuda deberán contribuir de forma importante al plan de reestructuración con cargo a sus propios recursos, por ejemplo, mediante la venta de activos que no sean indispensables para la supervivencia de la empresa o mediante financiación externa obtenida en condiciones de mercado.
- (41) El plan carece de cualquier elemento que suponga una contribución propia del beneficiario, por ejemplo en forma de financiación externa en condiciones de mercado. El préstamo del Estado de 2 millones EUR y la garantía para el préstamo de 4 375 000 EUR no cumplen las condiciones de mercado (véase el apartado 17). El plan de reestructuración tampoco contiene ningún plan de venta de activos.
- (42) La Comisión observa que la sociedad matriz A NOVO SA, Francia, que está obteniendo beneficios, no garantiza por sí misma los nuevos préstamos, sino que se limita a ofrecer una contragarantía a pesar de la perspectiva optimista presentada (véase el apartado 32).

(43) Además, según el punto 45 de las Directrices, conviene evitar que la ayuda lleve a la empresa a disponer de una liquidez excedentaria. Cabe albergar dudas sobre la necesidad del importe de los préstamos garantizados y concedidos, que ascienden en conjunto a 6 375 millones EUR (sin contabilizar la medida de salvamento en forma de garantía para un préstamo de 1,825 millones EUR). Según las autoridades españolas, el beneficiario debe cubrir deudas externas por un importe de alrededor de 3,4 millones EUR (o de 5 millones EUR, si se suman las deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO) (véase el apartado 10). No se prevé ninguna otra inversión más allá del restablecimiento de la liquidez. La Comisión también tendría que evaluar si las deudas internas del grupo pueden constituir una razón legítima para considerar que una empresa está en crisis.

(44) A NOVO está situada en una zona asistida en el sentido del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE. Sin embargo, hasta la fecha las autoridades españolas no han indicado ninguna necesidad concreta de desarrollo regional que justifique una aplicación menos estricta de los criterios de las Directrices.

(45) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan las condiciones para circunscribir la ayuda al mínimo.

Principio de “ayuda única”

(46) Por lo que se refiere a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, es posible que constituyan ayuda tal como se indica en el apartado 20. Si se considera que estos pagos constituyen ayuda, A NOVO habría recibido ya ayuda de reestructuración en el pasado. No obstante, la ayuda de reestructuración solo se debe conceder una vez (punto 72 de las Directrices). Si han transcurrido menos de 10 años desde el anterior período de reestructuración, la Comisión no puede aprobar una nueva ayuda de reestructuración según el punto 73 de las Directrices.

(47) Por consiguiente, la Comisión también duda de que se haya respetado el principio de “ayuda única”.

3.3. Compatibilidad con arreglo al Marco temporal

(48) Es dudoso que la ayuda de salvamento en forma de garantía de un préstamo de 1 825 000 EUR pueda acogerse al Marco temporal aplicable a las medidas de ayuda estatal para facilitar el acceso a la financiación en el actual contexto de crisis económica y financiera⁽¹⁾ (en lo sucesivo denominado “el Marco temporal”). Se puede conceder una ayuda de un equivalente en subvención bruta de hasta 500 000 EUR siempre que se conceda con arreglo a un régimen [punto 4.2.2, letras a) y b), del Marco temporal].

Sin embargo, el único régimen general español de ayuda temporal de concesión de cantidades limitadas de ayuda compatible (N 307/09 de 8 de junio de 2009) aún no estaba en vigor cuando se concedió la citada ayuda. Además, el régimen se limita a las ayudas de hasta 500 000 EUR en forma de subvenciones directas. Así pues, seguiría siendo obligatorio notificar las garantías. Asimismo, la empresa parecía estar en crisis ya antes del 1 de julio de 2008, lo que excluiría la aplicación del Marco temporal [véase el punto 4.3.2, letra i)].

(49) También es dudoso que la medida de reestructuración notificada por España entre en el ámbito de aplicación del Marco temporal. En primer lugar, no está claro cuando A NOVO empezó a estar en crisis. En segundo lugar, por lo que se refiere a la subvención de los intereses, porque su efecto no se limita hasta finales de 2012 [véase el punto 4.4.2, letra a) del Marco]. Además, porque la Comisión carece de información para evaluar si se cumplen las condiciones para que la comisión de la garantía sea compatible [en particular con el punto 4.3.2, letra b) del Marco temporal]. Finalmente, el préstamo concedido por la región de Andalucía no cumple las condiciones del régimen español de ayuda temporal mencionado en el apartado anterior, que España ha limitado a las formas transparentes de ayuda, según lo definido en el artículo 2, apartado 6, del Reglamento general de exención por categorías⁽²⁾, es decir, a las ayudas en las que es posible calcular previamente con exactitud el equivalente en subvención bruta (ESB) sin necesidad de efectuar una evaluación del riesgo. Sin embargo, dicha evaluación del riesgo es necesaria cuando se trata de un préstamo a una empresa en crisis.

4. CONCLUSIÓN

(50) Así pues, la Comisión ha decidido iniciar el procedimiento de investigación formal previsto en el artículo 108, apartado 2, TFUE en relación con las medidas descritas por las siguientes razones:

- por lo que se refiere a la ayuda de reestructuración notificada, la Comisión tiene dudas de que cumpla las Directrices pertinentes, en especial en lo que respecta a la posibilidad de que A NOVO se beneficie de ayuda de reestructuración, al restablecimiento de su viabilidad a largo plazo, a la necesidad del importe de ayuda, a la ausencia de medidas compensatorias y de una contribución propia del beneficiario y del respeto del principio de “ayuda única” de reestructuración. Además la Comisión carece de la información necesaria para determinar el equivalente en subvención del préstamo y de la garantía del préstamo para A NOVO y la fecha de inicio de la crisis de A NOVO,
- la Comisión tiene dudas por lo que se refiere a la compatibilidad de la ayuda de salvamento no notificada concedida en mayo de 2009.

⁽¹⁾ DO C 83 de 7.4.2009, p. 1.

⁽²⁾ Reglamento (CE) n° 800/2008 de la Comisión, de 6 de agosto de 2008, por el que se declaran determinadas categorías de ayuda compatibles con el mercado común en aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado (Reglamento general de exención por categorías), DO L 214 de 9.8.2008, p. 3.

5. DECISIÓN

- (51) Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión, actuando conforme al procedimiento establecido en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España a presentar sus observaciones y a facilitar toda la información que pueda ayudar a evaluar la ayuda en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión insta a sus autoridades a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.
- (52) La Comisión desea recordar que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente pueda recuperarse de su beneficiario.
- (53) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados de los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial, y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en el plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente”.
-

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia)**

(Text av betydelse för EES)

(2010/C 140/10)

1. Kommissionen mottog den 21 maj 2010 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Hon Hai Precision Industry Co., Ltd (*Hon Hai group*, Taiwan), moderbolag till koncernen Foxconn group (*Foxconn*, Taiwan), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning, förvärvar fullständig kontroll över företaget Sony Slovakia spol. s r.o. (*Slovakian Target*, Slovakien) genom förvärv av aktier. Den 1 januari 2010, innan avtal ingåtts om förvärv av Slovakian Target, förvärvade Foxconn fullständig kontroll över företaget Sony Baja California, S.A. de C.V. (*Mexican Target*, Mexiko) genom förvärv av aktier och tillgångar.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Hon Hai group och Foxconn: Kontraktstillverkning av elektronikprodukter till tillverkare av originalutrustning,
- Slovakian Target och Mexican Target: Tillverkar och monterar LCD TV-apparater.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

